

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 261

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 66

24 iulie 2023

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2023/C 261/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> . . .	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2023/C 261/02	Cauza C-546/21 P: Recurs introdus la 31 august 2021 de Fundația Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 25 iunie 2021 în cauza T-42/21, Fundația Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris/Parlamentul European	2
2023/C 261/03	Cauza C-750/22 P: Recurs introdus la 8 decembrie 2022 de WV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 5 octombrie 2022 în cauza T-618/21, WV/CdT	2
2023/C 261/04	Cauza C-123/23, Khan Yunis: Cerere de decizie preliminară introdusă Verwaltungsgericht Minden (Germania) la 1 martie 2023 – N. A. K., E. A. K., Y. A. K./Republica Federală Germania	2
2023/C 261/05	Cauza C-179/22, AR: Ordonanța președintelui Curții din 7 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – Procedură penală împotriva lui AR	3
2023/C 261/06	Cauza C-398/21, Conseil national des barreaux și alții: Ordonanța președintelui Curții din 7 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris/Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance, <i>cu participarea</i> : Ordre des avocats du barreau des Hauts-de-Seine	3

RO

2023/C 261/07	Cauza C-248/22, The Minister for Justice and Equality: Ordonanța președintelui Curții din 10 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court – Irlanda) – Z.K., M.S./The Minister for Justice and Equality	3
2023/C 261/08	Cauza C-460/22, DIGI: Ordonanța președintelui Curții din 11 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék – Ungaria) – Digi Távközlési és Szolgáltató Kft./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság	4
2023/C 261/09	Cauza C-463/21, Global Starnet: Ordonanța președintelui Curții din 15 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Global Starnet Ltd/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Presidenza del Consiglio dei ministri, <i>cu participarea</i> : Sisal Entertainment SpA, Magic Games Sas di A. Malfatti, Magic Games Srl, Codacons	4
2023/C 261/10	Cauza C-202/23, Baabda și alții: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Minden (Germania) la 28 martie 2023 – M.E.O./Repubblica Federală Germania	4
2023/C 261/11	Cauza C-217/23, Laghman: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 4 aprilie 2023 – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl	5
2023/C 261/12	Cauza C-219/23, Duda: Cerere de decizie preliminară formulată de către Curtea de Apel București (România) la data de 5 aprilie 2023 – procedură penală împotriva Ș.C.F. și H.F.I.	6
2023/C 261/13	Cauza C-223/23, Redu: Cerere de decizie preliminară formulată de către Curtea de Apel Brașov (România) la data de 11 aprilie 2023 – procedură penală împotriva lui L.D.	7
2023/C 261/14	Cauza C-229/23, HYA și alții: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski gradski sad (Bulgaria) la 12 aprilie 2023 – Procedură penală împotriva SS, IP, ZI, DD, HYA	8
2023/C 261/15	Cauza C-243/23, Drebers: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Gent (Belgia) la 18 aprilie 2023 – Belgische Staat/Federale Overheidsdienst Financiën/L BV	9
2023/C 261/16	Cauza C-253/23, ASG: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Dortmund (Germania) la 20 aprilie 2023 – ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH/Land Nordrhein-Westfalen	10
2023/C 261/17	Cauza C-277/23, Ministarstvo financija: Cerere de decizie preliminară introdusă de Ustavni sud Republike Hrvatske (Croatia) la 28 aprilie 2023 – E. P./Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak	10
2023/C 261/18	Cauza C-278/23, Biltene: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 aprilie 2023 – M.M., în calitate de succesor în drepturi al lui M.R./Ministero della Difesa	11
2023/C 261/19	Cauza C-281/23 P: Recurs introdus la 30 aprilie 2023 de Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 15 februarie 2023 în cauza T-606/20, Austrian Power Grid și alții/ACER	12
2023/C 261/20	Cauza C-282/23 P: Recurs introdus la 30 aprilie 2023 de Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 15 februarie 2023 în cauza T-607/20, Austrian Power Grid și alții/ACER	13
2023/C 261/21	Cauza C-288/23, El Baheer: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Stuttgart (Germania) la 3 mai 2023 – HE/Repubblica Federală Germania	14
2023/C 261/22	Cauza C-307/23, G GmbH: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 17 mai 2023 – G GmbH/Hauptzollamt H	15

2023/C 261/23	Cauza C-56/23, Riaman: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 23 mai 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Judecătoria Bistrița – România) – LO/Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU și VW [Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții – Cerința prezentării contextului factual al litigiului principal – Lipsa unor precizări suficiente – Inadmisibilitate vădită]	16
2023/C 261/24	Cauza C-318/23: Acțiune introdusă la 24 mai 2023 – Comisia Europeană/Republica Slovenia	16
2023/C 261/25	Cauza C-49/22, Austrian Airlines (Zbor de repatriere): Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Korneuburg – Austria) – Austrian Airlines AG/TW [Trimitere preliminară – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Articolul 5 alineatul (1) litera (a) – Anulare a unui zbor – Articolul 8 alineatul (1) – Obligația de asistență – Noțiunea de „redirecționare” – Compensarea pasagerilor aerieni în cazul anulării unui zbor – Pandemia de Covid-19 – Zbor de repatriere organizat de un stat membru în cadrul unei misiuni de asistență consulară – Zbor efectuat de același operator efectiv de transport aerian și la aceeași oră ca zborul anulat – Cheltuieli suportate de pasager care depășesc costurile nete pentru acest zbor]	17
2023/C 261/26	Cauza C-50/21, Prestige and Limousine: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spania) – Prestige and Limousine, SL/Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys [Trimitere preliminară – Articolul 49 TFUE – Articolul 107 alineatul (1) TFUE – Serviciu de închiriere de autovehicule cu șofer (AIS) – Regim de autorizare care implică eliberarea, pe lângă o autorizație care permite furnizarea de servicii urbane și interurbane de transport pe întreg teritoriul național, a unei a doua licențe de exploatare pentru a putea furniza servicii urbane de transport într-o zonă metropolitană – Limitarea numărului de licențe de servicii de AIS la o licență pentru fiecare 30 de licențe de servicii de taximetrie]	18
2023/C 261/27	Cauza C-322/22, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – E./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (Trimitere preliminară – Principiul cooperării loiale – Principiul efectivității – Impozit perceput de un stat membru cu încălcarea dreptului Uniunii – Încălcare constatată în urma unei hotărâri a Curții – Dreptul la plata de dobânzi pentru excedentul plătit – Reglementare națională care limitează dreptul la plata de dobânzi la perioada de până la a treizecea zi de la publicarea hotărârii Curții în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene)	19
2023/C 261/28	Cauza C-407/21, UFC – Que choisir și CLCV: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), Consommation, logement et cadre de vie (CLCV)/Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance [Trimitere preliminară – Pachete de servicii de călătorie și servicii de călătorie asociate – Directiva (UE) 2015/2302 – Articolul 12 alineatele (2)-(4) – Rezilierea unui contract privind un pachet de servicii de călătorie – Circumstanțe inevitabile și extraordinare – Pandemia de COVID-19 – Rambursarea plăților efectuate de călătorul în cauză pentru un pachet – Rambursare sub forma unei sume de bani sau rambursare în echivalent sub forma unui bon valoric („voucher”) – Obligația de a efectua rambursarea acestui călător în cel mult 14 zile de la rezilierea contractului – Derogare temporară de la această obligație – Adaptarea efectelor în timp ale unei decizii adoptate în conformitate cu dreptul național și care anulează o reglementare națională contrară obligației menționate]	20
2023/C 261/29	Cauza C-408/21 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 8 iunie 2023 – Consiliul Uniunii Europene/Laurent Pech, Regatul Suediei [Recurs – Acces la documente – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță – Protecția consultanței juridice – Articolul 4 alineatul (3) primul paragraf – Protecția procesului decizional – Refuz de a acorda un acces integral la consultanța juridică a Serviciului juridic al Consiliului Uniunii Europene]	21

2023/C 261/30	Cauzele conexe C-430/22 și C-468/22, VB (Informarea celui condamnat în lipsă: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 8 iunie 2023 (cereri de decizie preliminară formulate de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – Proceduri penale împotriva lui VB (C-430/22), VB (C-468/22) [și alții] [Trimitere preliminară – Cooperarea judiciară în materie penală – Directiva (UE) 2016/343 – Articolul 8 alineatul (4) – Dreptul de a fi prezent la proces – Proceduri în lipsă – Redeschiderea procesului – Notificarea celui condamnat în lipsă cu privire la dreptul său la deschiderea procesului]	22
2023/C 261/31	Cauza C-455/21, Lyoness Europe: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Olt – România) – OZ/Lyoness Europe AG [Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Articolul 2 litera (b) – Noțiunea de „consumator” – Contract având ca obiect afilierea la un sistem de fidelizare care permite obținerea anumitor avantaje financiare în urma achiziționării de bunuri și de servicii de la comercianți terți]	22
2023/C 261/32	Cauza C-468/20, Fastweb și alții (Periodicitate a facturării): Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Trimitere preliminară – Rețele și servicii de comunicații electronice – Directivele 2002/19/CE, 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE – Articolul 49 TFUE – Libertatea de stabilire – Articolul 56 TFUE – Libera prestare a serviciilor – Reglementare națională care conferă autorității naționale de reglementare competența de a impune operatorilor de servicii de telefonie o periodicitate minimă pentru reînnoirea ofertelor și o periodicitate minimă pentru facturare – Protecția consumatorilor – Principiul proporționalității – Principiul egalității de tratament)	23
2023/C 261/33	Cauza C-540/21: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 8 iunie 2023 – Comisia Europeană/Republica Slovacă [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Pachete de servicii de călătorie și servicii de călătorie asociate – Directiva (UE) 2015/2302 – Articolul 12 alineatele (2)-(4) – Rezilierea unui contract privind pachetul de servicii de călătorie – Circumstanțe inevitabile și extraordinare – Pandemia de COVID-19 – Rambursarea plăților efectuate de călătorul în cauză pentru un pachet – Rambursare sub forma unei sume de bani sau sub forma unui pachet de servicii de călătorie de înlocuire – Obligația de rambursare datorată acestui călător la nu mai târziu de 14 zile de la rezilierea contractului în cauză – Derogare temporară de la această obligație]	24
2023/C 261/34	Cauza C-545/21, ANAS: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti [Trimitere preliminară – Fonduri structurale ale Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 – Articolul 2 punctul 7 – Noțiunea de „neregularitate” – Articolul 98 alineatele (1) și (2) – Corecții financiare ale statelor membre în raport cu neregularitățile detectate – Criterii aplicabile – Directiva 2004/18/CE – Articolul 45 alineatul (2) primul paragraf litera (d) – Noțiunea de „gravă abatere profesională”]	24
2023/C 261/35	Cauza C-567/21, BNP Paribas: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – BNP Paribas SA/TR [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă și comercială – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Articolele 33 și 36 – Recunoașterea unei hotărâri pronunțate într-un stat membru – Invocare pe cale incidentală în fața unei instanțe din alt stat membru – Efecte produse de această hotărâre în statul de origine – Admisibilitatea unei acțiuni introduse în statul membru solicitat ulterior hotărârii menționate – Norme naționale de procedură care impun concentrarea cererilor în cadrul unei singure acțiuni]	25
2023/C 261/36	Cauza C-570/21, YYY. (Noțiunea de „consumator”): Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Polonia) – I.S., K.S./YYY. S.A. [Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Contract cu dublu scop – Articolul 2 litera (b) – Noțiunea de „consumator” – Criterii]	26
2023/C 261/37	Cauza C-636/21, Regione Lombardia (Măsuri de susținere a pieței în legătură cu bolile la animale): Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – NN/Regione Lombardia [Trimitere preliminară – Agricultură – Organizarea comună a piețelor – Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 – Articolul 220 – Măsuri de sprijinire a pieței legate de boli ale animalelor – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1323 – Măsurile excepționale de sprijinire a pieței pentru sectorul ouălor și cel al cărnii de pasăre în Italia – Reglementare națională – Condiții de acordare a unui ajutor – Operatori agricoli în activitate pe piața în cauză la data depunerii cererii – Marja de apreciere a statelor membre]	27

2023/C 261/38	Cauza C-640/21, Zes Zollner Electronic: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Cluj – România) – SC Zes Zollner Electronic SRL/Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj-Napoca [Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Codul vamal al Uniunii – Cantitate în plus de mărfuri descoperită după acordarea liberului de vamă – Articolul 173 – Modificarea unei declarații vamale – Alte mărfuri decât cele care au făcut inițial obiectul declarației care trebuie modificată – Articolul 174 – Invalidarea unei declarații vamale – Articolul 42 – Sancțiuni aplicate de autoritățile vamale competente – Regulamentul delegat (UE) 2015/2446]	27
2023/C 261/39	Cauza C-654/21, LM (Cerere reconvențională în nulitate): Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Warszawie – Polonia) – LM/KP [Trimitere preliminară – Marcă a Uniunii Europene – Contencios în fața instanței naționale – Competența instanțelor competente în domeniul mărcilor Uniunii Europene – Regulamentul (UE) 2017/1001 – Articolul 124 – Acțiune în constatarea încălcării drepturilor – Articolul 128 – Cerere reconvențională în nulitate – Obiectul acestei cereri – Articolul 129 alineatul (3) – Norme de procedură aplicabile aceluiași tip de acțiuni privind o marcă națională – Principiul autonomiei procedurale] . .	28
2023/C 261/40	Cauzele conexe C-747/21 P și C-748/21 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 8 iunie 2023 – PAO Severstal (C-747/21 P), Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) (C-748/21 P)/Comisia Europeană, Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL [Recurs – Dumping – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1328 – Importuri de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă – Taxă antidumping definitivă – Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 – Articolul 18 alineatul (1) – Informații necesare – Lipsă – Articolul 9 alineatul (4) – „Regula taxei celei mai mici” – Preț indicativ – Marja de profit a industriei din Uniunea Europeană – Stabilire – Alegerea celui mai recent an reprezentativ – Articolul 2 alineatul (9) – Construirea prețului de export – Prejudiciu adus industriei din Uniune – Aplicare prin analogie – Calculul marjei de subcotare – Motivare]	29
Tribunalul		
2023/C 261/41	Cauza T-309/21: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – TC/Parlamentul [„Drept instituțional – Norme referitoare la cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlament – Indemnizație pentru asistență parlamentară – Recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit – Termen rezonabil – Sarcina probei – Dreptul de a fi ascultat – Protecția datelor cu caracter personal – Articolul 9 din Regulamentul (UE) 2018/1725 – Articolul 26 din statut”]	30
2023/C 261/42	Cauza T-33/22: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Vallegre/EUIPO – Joseph Phelps Vineyards (PORTO INSÍGNIA) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale PORTO INSÍGNIA – Marca Uniunii Europene verbală anterioară INSÍGNIA – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	30
2023/C 261/43	Cauza T-47/22: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – DDR Kultur/EUIPO – Groupe Canal+ (THE PLANET) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative THE PLANET – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară PLANÈTE + – Motiv relativ de refuz – Lipsa riscului de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	31
2023/C 261/44	Cauza T-63/22: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Brooks England/ EUIPO – Brooks Sports (BROOKS ENGLAND) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative BROOKS ENGLAND – Marca Uniunii Europene verbală anterioară BROOKS – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Utilizare efectivă a mărcii anterioare – Articolul 43 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001]”]	32
2023/C 261/45	Cauzele conexe T-218/22 și T-219/22: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Roxtec și Wallmax/EUIPO – Wallmax și Roxtec (Reprezentare a unui pătrat albastru conținând opt cercuri negre concentrice) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marcă a Uniunii Europene figurativă reprezentând un pătrat albastru conținând opt cercuri negre concentrice – Cauză de nulitate absolută – Semn constituit exclusiv din forma produsului necesară obținerii unui rezultat tehnic – Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	32

2023/C 261/46	Cauza T-339/22: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Chocolates Lacasa Internacional/EUIPO – Esquitino Madrid (Conguitos) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă Conguitos – Marca Uniunii Europene verbală anterioară Conguitos – Cauză de nulitate absolută – Rea-credință – Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Cauză de nulitate relativă – Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul 2017/1001] – Articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 60 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001]”]	33
2023/C 261/47	Cauza T-368/22: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Cassa Centrale/EUIPO – Bankia (BANQUÌ) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BANQUÌ – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară Bankia – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Caracter distinctiv al mărcii anterioare”]	34
2023/C 261/48	Cauza T-519/22: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Société des produits Nestlé/EUIPO – European Food (FITNESS) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de revocare a hotărârilor sau de eliminare a înscrierilor – Revocarea unei decizii afectate de o eroare vădită imputabilă EUIPO – Articolul 103 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Lipsa unei erori vădite de apreciere”]	35
2023/C 261/49	Cauza T-541/22: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Sanity Group/EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Sanity Group – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară SANYTOL – Motiv relativ de refuz – Atingere adusă renumelui – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	35
2023/C 261/50	Cauza T-543/22: Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Laboratorios Ern/EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BIOPLAN – Marca națională verbală anterioară BIOPLAK – Motiv relativ de refuz – Lipsa similitudinii produselor – Lipsa unui risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	36
2023/C 261/51	Cauza T-221/23: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2023 – WS/EUIPO	36
2023/C 261/52	Cauza T-232/23: Acțiune introdusă la 3 mai 2023 – LW/Comisia	37
2023/C 261/53	Cauza T-261/23: Acțiune introdusă la 15 mai 2023 – Acampora și alții/Comisiei	38
2023/C 261/54	Cauza T-299/23: Acțiune introdusă la 30 mai 2023 – Hexal/Comisia	39
2023/C 261/55	Cauza T-306/23: Acțiune introdusă la 30 mai 2023 – Red Bull și alții/Comisia	40
2023/C 261/56	Cauza T-309/23: Acțiune introdusă la 5 iunie 2023 – Aliud Pharma/Comisia	41
2023/C 261/57	Cauza T-312/23: Acțiune introdusă la 7 iunie 2023 – Naturgy Energy Group/EUIPO – Global Power Service (gps global power service)	42
2023/C 261/58	Cauza T-313/23: Acțiune introdusă la 8 iunie 2023 – Adeva/EUIPO – Sideme (MAISON CAVIST.)	43
2023/C 261/59	Cauza T-314/23: Acțiune introdusă la 8 iunie 2023 – Tiendanimal/EUIPO (CRIADORES)	43
2023/C 261/60	Cauza T-316/23: Acțiune introdusă la 9 iunie 2023 – Pfriem/EUIPO – U-Control (UC)	44
2023/C 261/61	Cauza T-318/23: Acțiune introdusă la 12 iunie 2023 – J&B/EUIPO – Ergün (J&B BRO)	45
2023/C 261/62	Cauza T-320/23: Acțiune introdusă la 12 iunie 2023 – The Not Company/EUIPO (NOT MILK)	45
2023/C 261/63	Cauza T-322/23: Acțiune introdusă la 12 iunie 2023 – VN/Comisia	46
2023/C 261/64	Cauza T-324/23: Acțiune introdusă la 13 iunie 2023 – J. García Carrión/EUIPO – Calipso (LimoLife)	47

2023/C 261/65	Cauza T-569/22: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2023 – QZ/BEI	48
---------------	--	----

Rectificări

2023/C 261/66	Rectificare la comunicarea din Jurnalul Oficial în cauza T-302/22 (JO C 276, 18.7.2022)	49
---------------	---	----

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2023/C 261/01)

Ultima publicație

JO C 252, 17.7.2023

Publicații anterioare

JO C 235, 3.7.2023

JO C 223, 26.6.2023

JO C 216, 19.6.2023

JO C 205, 12.6.2023

JO C 189, 30.5.2023

JO C 173, 15.5.2023

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 31 august 2021 de Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 25 iunie 2021 în cauza T-42/21, Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris/Parlamentul European

(Cauza C-546/21 P)

(2023/C 261/02)

*Limba de procedură: polona***Părțile**

Recurentă: Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris (reprezentanți: K. Koźmiński, radca prawny, T. Siemiński, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Prin Ordonanța din 15 februarie 2023, Curtea (Camera a doua) a anulat Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene din 25 iunie 2021, Fundacja Instytut na rzecz kultury prawnej Ordo Iuris/Parlamentul (T-42/21, nepublicată, EU:T:2021:385), și a trimis cauza la Tribunalul Uniunii Europene.

Recurs introdus la 8 decembrie 2022 de WV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 5 octombrie 2022 în cauza T-618/21, WV/CdT

(Cauza C-750/22 P)

(2023/C 261/03)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Recurent: WV (reprezentante: L. Levi și A. Champetier, avocate)

Cealaltă parte din procedură: Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (CdT)

Prin Ordonanța din 13 iunie 2023, Curtea (Camera a șasea) a respins recursul ca vădit nefondat și a dispus ca recurentul să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă Verwaltungsgericht Minden (Germania) la 1 martie 2023 – N. A. K., E. A. K., Y. A. K./Republica Federală Germania

(Cauza C-123/23, Khan Yunis ⁽¹⁾)

(2023/C 261/04)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Verwaltungsgericht Minden

Părțile din procedura principală

Reclamanți: N. A. K., E. A. K., Y. A. K.

Pârâtă: Republica Federală Germania

Întrebările preliminare

Articolul 33 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2013/32/UE ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 2 litera (q) din această directivă trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării unui stat membru în temeiul căreia o cerere de protecție internațională depusă în acest stat membru trebuie respinsă ca inadmisibilă în cazul în care o cerere de protecție internațională depusă anterior într-un alt stat membru a fost respinsă definitiv ca nefondată de acest alt stat membru?

⁽¹⁾ Denumirea prezentei cauze este una fictivă, ce nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

⁽²⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare) (JO 2013, L 180, p. 60).

Ordonanța președintelui Curții din 7 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – Procedură penală împotriva lui AR

(Cauza C-179/22 ⁽¹⁾, AR)

(2023/C 261/05)

Limba de procedură: româna

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 222, 7.6.2022.

Ordonanța președintelui Curții din 7 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris/Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance, cu participarea: Ordre des avocats du barreau des Hauts-de-Seine

(Cauza C-398/21 ⁽¹⁾, Conseil national des barreaux și alții)

(2023/C 261/06)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 382, 20.9.2021.

Ordonanța președintelui Curții din 10 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court – Irlanda) – Z.K., M.S./The Minister for Justice and Equality

(Cauza C-248/22 ⁽¹⁾, The Minister for Justice and Equality)

(2023/C 261/07)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 237, 20.6.2022.

Ordonanța președintelui Curții din 11 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék – Ungaria) – Digi Távközlési és Szolgáltató Kft./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság

(Cauza C-460/22 ⁽¹⁾, DIGI)

(2023/C 261/08)

Limba de procedură: maghiara

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 432, 14.11.2022.

Ordonanța președintelui Curții din 15 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Global Starnet Ltd/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Presidenza del Consiglio dei ministri, cu participarea: Sisal Entertainment SpA, Magic Games Sas di A. Malfatti, Magic Games Srl, Codacons

(Cauza C-463/21 ⁽¹⁾, Global Starnet)

(2023/C 261/09)

Limba de procedură: italiana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 412, 11.10.2021.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Minden (Germania) la 28 martie 2023 – M.E.O./Republica Federală Germania

(Cauza C-202/23, Baabda și alții ⁽¹⁾)

(2023/C 261/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Minden

Părțile din procedura principală

Reclamant: M.E.O.

Pârâtă: Republica Federală Germania

Întrebările preliminare

1) Articolul 33 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2013/32/UE ⁽²⁾ coroborat cu articolul 2 litera (q) din această directivă trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării unui stat membru potrivit căreia cererea de protecție internațională prezentată în acest stat membru se respinge ca inadmisibilă atunci când solicitantul a prezentat anterior o cerere de protecție internațională într-un alt stat membru în care procedura de azil a fost suspendată, întrucât solicitantul a lăsat-o în nelucrare?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Articolul 33 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2013/32/UE coroborat cu articolul 2 litera (q) din această directivă trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării unui stat membru potrivit căreia cererea de protecție internațională prezentată în acest stat membru se respinge ca inadmisibilă atunci când solicitantul a prezentat anterior o cerere de protecție internațională într-un alt stat membru în care procedura de azil a fost suspendată, întrucât solicitantul a lăsat-o în nelucrare, deși această procedură mai poate fi redeschisă dacă solicitantul prezintă o cerere de redeschidere a procedurii din acest stat membru?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare:

Dreptul Uniunii precizează care este momentul relevant la soluționarea unei cereri de protecție internațională pentru a stabili dacă o procedură care a fost suspendată anterior într-un alt stat membru mai poate fi redeschisă sau acest moment se determină exclusiv în conformitate cu dreptul național?

4) În cazul în care la a treia întrebare se răspunde că dreptul Uniunii precizează acest moment:

Care este, potrivit dreptului Uniunii, momentul relevant la soluționarea unei cereri de protecție internațională pentru a stabili dacă procedura de azil suspendată în celălalt stat membru mai poate fi încă redeschisă?

(¹) Denumirea prezentei cauze este una fictivă, ce nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

(²) Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare) (JO 2013, L 180, p. 60).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 4 aprilie 2023 –
Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl**

(Cauza C-217/23, Laghman (¹))

(2023/C 261/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurrent: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Intimat: A N

Întrebările preliminare

1. Expresia „[grupul] are o identitate proprie în țara în cauză, fiind perceput ca diferit de societatea înconjurătoare” de la articolul 10 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2011/95/UE (²) trebuie interpretată în sensul că în țara în cauză un grup are o identitate proprie numai dacă este perceput ca diferit de societatea înconjurătoare sau este necesar ca „identitatea proprie” să fie examinată de sine stătător și independent de aspectul dacă grupul este perceput ca diferit de societatea înconjurătoare?

Dacă răspunsul la prima întrebare este că existența „identității proprii” se examinează de sine stătător:

2. Care sunt criteriile pentru examinarea existenței unei „identități proprii” în sensul articolului 10 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2011/95?

Independent de răspunsurile la prima și la cea de a doua întrebare:

3. La aprecierea aspectului dacă un grup este perceput ca diferit „de societatea înconjurătoare” în sensul articolului 10 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2011/95 trebuie să se țină seama de perspectiva persecutorului sau de perspectiva ansamblului societății ori a unei părți semnificative a societății unei țări sau a unei părți dintr-o țară?

4. Care sunt criteriile pentru aprecierea aspectului dacă un grup este perceput ca „diferit” în sensul articolului 10 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2011/95?

- (¹) Numele prezentei cauze este un nume fictiv. Acesta nu corespunde numelui real al niciunei părți la procedură.
(²) Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare) (JO 2011, L 337, p. 9).

Cerere de decizie preliminară formulată de către Curtea de Apel București (România) la data de 5 aprilie 2023 – procedură penală împotriva Ș.C.F. și H.F.I.

(Cauza C-219/23, Duda (¹))

(2023/C 261/12)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din procedura principală

Inculpați: Ș.C.F., H.F.I.

Parte civilă: Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene

Persoană responsabilă civilmente: H.A. SRL

Participant: Ministerul public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 325 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cele ale articolului 2 alineatul (1) din Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene (²), coroborate cu cele ale articolului 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale în materia prescripției răspunderii penale, determinată de aplicarea, conform deciziilor Curții Constituționale, a unui standard național de protecție a drepturilor fundamentale cu privire la principiul legalității infracțiunilor și a pedepselor și care obligă instanțele naționale să se raporteze, în cauzele pendinte, în aplicarea principiului *mitior lex*, la norma referitoare la întreruperea cursului prescripției, ca normă de drept penal material, ulterioară faptei din litigiul principal, care, potrivit deciziilor instanței de contencios constituțional, nu mai prevede niciun caz de întrerupere a cursului prescripției, în condițiile în care norma în vigoare la data faptei din litigiul principal, anterioară acelor decizii, reglementa în mod clar, precis, previzibil și accesibil cazurile de întrerupere a cursului prescripției, în prezența cărora nu s-a împlinit termenul prescripției speciale, în măsura în care aplicarea acestei reglementări naționale este de natură să compromită supremația, unitatea și caracterul efectiv al dreptului Uniunii și să împiedice aplicarea unor sancțiuni efective și disuasive pentru infracțiuni de fraudă gravă aducând atingere intereselor financiare ale Uniunii, și, de asemenea, în sensul că impun instanțelor naționale să lase neaplicată, în cadrul unor proceduri penale având ca obiect astfel de infracțiuni, această reglementare națională dacă aplicarea ei ar avea efectele anterior menționate și să aplice, în ceea ce privește întreruperea cursului prescripției, norma având conținutul clar, precis, previzibil și accesibil al normei în vigoare la data faptei, care împiedică producerea acestor efecte?

(¹) Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

(²) JO 1995 C 316, p. 49, Ediție specială 19/vol. 12, p. 51.

**Cerere de decizie preliminară formulată de către Curtea de Apel Brașov (România) la data de
11 aprilie 2023 – procedură penală împotriva lui L.D.**

(Cauza C-223/23, Redu ⁽¹⁾)

(2023/C 261/13)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Brașov

Contestator

L.D.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 TUE, articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și articolul 4 [alineatul (3)] TUE, coroborate cu considerentele (2), (15), (22) și [cu] articolul 11 alineatul (4) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere ⁽²⁾, sub aspectul obligației statului membru de [a] proceda la efectuarea tuturor demersurilor adecvate și necesare pentru atingerea obiectivului urmărit constând în îmbunătățirea siguranței rutiere, în contextul liberei circulații a persoanelor în interiorul Uniunii Europene, toate cu aplicarea Deciziei 2006/928/CE a Comisiei ⁽³⁾, prin raportare la articolul 49 [alineatul (1)] teza finală din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unei situații juridice precum cea incidentă în litigiul principal, în care contestatorul condamnat solicită printr-o cale extraordinară de atac desființarea unei hotărâri penale definitive de condamnare pentru o infracțiune de conducere a unui autovehicul cu dreptul de a conduce suspendat, care ar fi de natură să îl repună în exercitarea acestui drept, implicând libertatea de circulație în întreaga Uniune Europeană, prin invocarea aplicării principiului legii penale mai favorabile, care ar fi fost incidentă în cursul procesului pe fond și care ar fi prevăzut un termen de prescripție mai mic și împlinit anterior soluționării definitive a cauzei, relevant însă ulterior acestui moment, de o decizie a instanței constituționale naționale care a declarat neconstituțional un text de lege privind întreruperea cursului prescripției răspunderii penale (decizia din anul 2022), invocând pasivitatea legiuitorului, care nu a intervenit pentru punerea în acord a textului legal cu o altă decizie a aceleiași instanțe constituționale, pronunțată în urmă cu patru ani față de cea din urmă decizie (decizia din anul 2018) – timp în care jurisprudența instanțelor de drept comun formată în aplicarea celei dintâi decizii se stabilise deja în sensul subzistenței textului respectiv, în forma înțeleasă ca urmare a celei dintâi decizii a instanței constituționale – cu consecința practică a reducerii la jumătate a termenului de prescripție pentru toate faptele penale cu privire la care nu s a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare anterior celei dintâi decizii a instanței constituționale și a încetării pe cale de consecință a procesului penal față de [acuzatul] în cauză?
- 2) Articolul 2 TUE privind valorile statului de drept și respectarea drepturilor omului într-o societate caracterizată prin justitie și articolul 4 [alineatul (3)] TUE privind principiul cooperării loiale dintre Uniune și statele membre, cu aplicarea Deciziei 2006/928/CE a Comisiei sub aspectul angajamentului de asigurare a caracterului eficient al sistemului judiciar român, prin raportare la articolul 49 [alineatul (1)] teza finală din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene consacrand principiul legii penale mai favorabile, trebuie interpretate, cu privire la sistemul judiciar intern în ansamblul său, în sensul că se opun unei situații juridice precum cea incidentă în litigiul principal, în care contestatorul condamnat solicită printr-o cale extraordinară de atac desființarea unei hotărâri penale definitive de condamnare pentru o infracțiune de conducere a unui autovehicul cu dreptul de a conduce suspendat, care ar fi de natură să îl repună în exercitarea acestui drept, implicând libertatea de circulație în întreaga Uniune Europeană, prin invocarea aplicării principiului legii penale mai favorabile, care ar fi fost incidentă în cursul procesului pe fond și care ar fi prevăzut un termen de prescripție mai mic și împlinit anterior soluționării definitive a cauzei, relevant însă ulterior acestui moment, de o decizie a instanței constituționale naționale care a declarat neconstituțional un text de lege privind întreruperea cursului prescripției răspunderii penale (decizia din anul 2022), invocând pasivitatea legiuitorului, care nu a intervenit pentru punerea în acord a textului legal cu o altă decizie a aceleiași instanțe constituționale, pronunțată în urmă cu patru ani față de cea din urmă decizie (decizia din anul 2018) – timp în care jurisprudența instanțelor de drept comun formată în aplicarea celei dintâi decizii se stabilise deja în sensul subzistenței textului respectiv, în forma înțeleasă ca urmare a celei dintâi decizii a instanței constituționale –, cu consecința practică a reducerii la jumătate a termenului de prescripție pentru toate faptele penale cu privire la care nu s a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare anterior celei dintâi decizii a instanței constituționale și a încetării pe cale de consecință a procesului penal față de [acuzatul] în cauză?

- 3) În caz afirmativ și numai dacă nu se poate da o interpretare conformă cu dreptul Uniunii Europene, principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale potrivit căreia instanțele naționale de drept comun sunt ținute de deciziile curții constituționale naționale și de deciziile obligatorii ale instanței supreme naționale și nu pot, din acest motiv și cu riscul săvârșirii unei abateri disciplinare, să lase neaplicată din oficiu jurisprudența rezultată din deciziile menționate, chiar dacă ele consideră, în lumina unei hotărâri a Curții, că această jurisprudență este contrară, în principal, cu articolul 2 TUE, articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și articolul 4 [alineatul (3)] TUE, coroborate cu considerentele (2), (15), (22) și [cu] articolul 11 alineatul (4) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere, sub aspectul obligației statului membru de a proceda la toate demersurile adecvate și necesare pentru atingerea obiectivului urmărit privind îmbunătățirea siguranței rutiere, toate cu aplicarea Deciziei 2006/928/CE a Comisiei, prin raportare la articolul 49 [alineatul (1)] teza finală din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum în situația din litigiul principal?

⁽¹⁾ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

⁽²⁾ JO 2006 L 403, p. 18 Ediție specială 07/vol. 17, p. 216.

⁽³⁾ Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției (JO 2006 L 354, p. 56, Ediție specială 11/vol. 51, p. 55).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski gradski sad (Bulgaria) la 12 aprilie 2023 –
Procedură penală împotriva SS, IP, ZI, DD, HYA**

(Cauza C-229/23, HYA și alții)

(2023/C 261/14)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski gradski sad

Părțile din procedura principală

SS, IP, ZI, DD, HYA

Întrebările preliminare

Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 47 al doilea paragraf din cartă, astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea din 16 februarie 2023 în cauza C-349/21 ⁽²⁾, și în lumina considerentului (11) al directivei, a articolului 52 alineatul (1) și a articolului 53 din cartă, precum și a principiului echivalenței, trebuie interpretat în sensul că obligă instanța națională

- să lase neaplicată o reglementare națională [articolul 121 alineatul (4) din Constituție, articolul 174 alineatul (4) din NPK și articolul 15 alineatul (2) din ZSRS] și să nu țină seama de interpretarea articolului 8 paragraful 2 din CEDO care figurează în hotărârea în cauza nr. 70078/12 a Curții Europene a Drepturilor Omului, care impun motivarea expresă și în scris a autorizației judiciare (pentru ascultarea, înregistrarea și stocarea telecomunicațiilor fără acordul utilizatorului), indiferent dacă există o motivare în cerere, pe baza căreia este eliberată autorizația, temeiul neaplicării fiind posibilitatea ca la interpretarea încrucișată a cererii și a autorizației să se constate 1) motivele exacte pentru care instanța a apreciat, în împrejurările de fapt și de drept ale speței, că cerințele legale sunt îndeplinite și 2) pentru ce persoană și mijloc de comunicare a fost eliberată autorizația judiciară;

- să lase neaplicată sau să interpreteze în mod conform cu dreptul Uniunii o reglementare națională [articolul 105 alineatul (2) din NPK], în acea parte a acesteia care impune respectarea dispozițiilor procedurale naționale [în speță, articolul 174 alineatul (4) din NPK și articolul 15 alineatul (2) din ZSRS] la examinarea aspectului dacă telecomunicațiile în discuție trebuie excluse ca mijloace de probă, și să aplice în locul ei regula stabilită de Curte în Hotărârea din 16 februarie 2023 în cauza C-349/21?

(¹) Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO 2002, L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63).

(²) ECLI:EU:C:2023:102.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Gent (Belgia) la 18 aprilie 2023 –
Belgische Staat/Federale Overheidsdienst Financiën/L BV**

(Cauza C-243/23, Drebers (¹))

(2023/C 261/15)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Gent

Părțile din procedura principală

Reclamant: Belgische Staat/Federale Overheidsdienst Financiën

Pârâtă: L BV

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 187 și 189 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (²) se opun unei reglementări precum cea în discuție în litigiul principal (și anume articolul 48 alineatul 2 și articolul 49 din Legea privind TVA ul coroborate cu articolul 9 din Decretul regal nr. 3 din 10 decembrie 1969, cu privire la sistemul de deducere pentru aplicarea taxei pe valoarea adăugată), potrivit căreia termenul de regularizare prelungit (de 15 ani), în cazul transformării unei clădiri existente, se aplică numai dacă există, după executarea lucrărilor, pe baza criteriilor de drept intern, o „clădire nouă” în sensul articolului 12 din directiva menționată, în timp ce durata de utilizare economică a unei clădiri transformate în profunzime (care, pe baza criteriilor administrative de drept intern, nu este calificată însă drept „clădire nouă” în sensul articolului 12 menționat), este identică cu durata de utilizare economică a unei clădiri noi, care este semnificativ mai lungă decât termenul de cinci ani prevăzut la articolul 187 menționat anterior, așa cum reiese și din faptul că lucrările executate sunt amortizate într-o perioadă de 33 de ani, care este și perioada în care sunt amortizate clădirile noi?
- 2) Articolul 187 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată are efect direct, astfel încât o persoană impozabilă care a executat lucrări asupra unei clădiri, fără ca aceste lucrări să aibă drept consecință calificarea, pe baza criteriilor de drept intern, a clădirii transformate drept „clădire nouă” în sensul articolului 12 din directiva menționată, lucrări care au însă o durată de utilizare economică identică cu durata de utilizare economică a unor astfel de clădiri noi, pentru care se aplică un termen de regularizare de 15 ani, poate invoca aplicarea termenului de regularizare de 15 ani?

(¹) Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

(²) JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Dortmund (Germania) la 20 aprilie 2023 –
ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH/Land
Nordrhein-Westfalen**

(Cauza C-253/23, ASG)

(2023/C 261/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgerichts Dortmund

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH

Pârât: Land Nordrhein-Westfalen

Întrebările preliminare

1. Dreptul Uniunii, în special articolul 101 TFUE, articolul 4 alineatul (3) TUE, articolul 47 din cartă, precum și articolul 2 punctul 4 și articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2014/104/UE ⁽¹⁾, trebuie interpretat în sensul că se opune interpretării și aplicării legislației unui stat membru prin care partea pretins prejudiciată de o încălcare a articolului 101 TFUE, constatată cu efect obligatoriu în temeiul articolului 9 din Directiva 2014/104/UE sau al dispozițiilor naționale de transpunere a acesteia, este oprită să își cedeze în fiducie drepturile, mai ales în cazul despăgubirilor colective sau dispersate, unui furnizor de servicii juridice autorizat, pentru ca acesta să le invoce în comun cu drepturile altor părți pretins prejudiciate într-o acțiune „follow-on”, în cazul în care nu există nicio altă posibilitate legală sau convențională echivalentă pentru reunirea creanțelor reprezentând despăgubiri, în special pentru că nu conduc la hotărâri de obligare la executarea unei prestații sau pentru că nu sunt, pentru alte motive procedurale sau economice, practicabile, respectiv, rezonabile obiectiv, cu consecința că repararea prejudiciilor de mică valoare în special devine imposibilă din punct de vedere practic sau, în orice caz, excesiv de dificilă?
2. Dreptul Uniunii trebuie interpretat în acest sens cel puțin în cazul în care este necesar ca drepturile la despăgubiri să fie urmărite în lipsa unei decizii privind pretinsa încălcare, adoptată, cu efect obligatoriu în sensul legislației naționale întemeiate pe articolul 9 din Directiva 2014/104/UE, de Comisia Europeană sau de autoritățile naționale (așa numita acțiune „stand-alone”), dacă, pentru urmărirea prin instrumentele dreptului civil, nu există, pentru motivele menționate în cadrul primei întrebări, alte posibilități legale sau convenționale echivalente de reunire a creanțelor reprezentând despăgubiri și în special atunci când altfel nu ar fi urmărită deloc încălcarea articolului 101 TFUE, așadar, nici prin „public enforcement”, nici prin „private enforcement”?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la cel puțin una dintre cele două întrebări, dispozițiile corespunzătoare din dreptul german trebuie să rămână neaplicate în cazul în care nu este posibilă interpretarea lor în conformitate cu dreptul Uniunii, cu consecința că cesiunile sunt valabile cel puțin din acest punct de vedere și că este posibilă invocarea efectivă a drepturilor?

⁽¹⁾ Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene (JO 2014, L 349, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Ustavni sud Republike Hrvatske (Croatia) la 28 aprilie
2023 – E. P./Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni
postupak**

(Cauza C-277/23, Ministarstvo financija)

(2023/C 261/17)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Ustavni sud Republike Hrvatske

Părțile din procedura principală

Reclamantă în cadrul acțiunii în declararea neconstituționalității: E. P.

Cealaltă parte din procedură: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravn

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 18, 20 și 21 și articolul 165 alineatul (2) a doua liniuță din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2016, C 202, p. 1) trebuie interpretate în sensul că se opun reglementării unui stat membru în conformitate cu care părintele pierde dreptul la majorarea cuantumului deducerii anuale de bază din impozitul pe venit pentru un copil aflat în întreținere, pentru motivul că acestuia – în calitate de student aflat în întreținere care își exercită dreptul de liberă circulație și de ședere în alt stat membru în scopul de a urma studii și care, în acest sens, a beneficiat, pe baza unor măsuri naționale de punere în aplicare, de acțiunile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (a) din 1 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1288/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a programului „Erasmus+”: Programul Uniunii pentru educație, formare, tineret și sport și de abrogare a deciziilor nr. 1719/2006/CE, nr. 1720/2006/CE și nr. 1298/2008/CE (JO 2013, L 347, p. 50) pentru mobilitatea studenților dintr-un stat membru cu un cost al vieții mai mic sau mediu într-un stat membru cu un cost mediu al vieții mai ridicat, stabilite în conformitate cu criteriile Comisiei Europene în sensul articolului 18 alineatul (7) din acest regulament – i s-a acordat un sprijin pentru mobilitatea studenților, sprijin care depășește limita fixă stabilită?
- 2) Articolul 67 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 3) trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării unui stat membru potrivit căreia un părinte pierde dreptul la majorarea deducerii anuale de bază din impozitul pe venit pentru un student aflat în întreținere care, în timpul studiilor într-un alt stat membru, a beneficiat de un ajutor de mobilitate pentru studenți în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1288/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a programului „Erasmus +”: Programul Uniunii pentru educație, formare, tineret și sport și de abrogare a Deciziilor nr. 1719/2006/CE, nr. 1720/2006/CE și nr. 1298/2008/CE (JO 2013, L 347, p. 50)?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 28 aprilie 2023 –
M.M., în calitate de succesor în drepturi al lui M.R./Ministero della Difesa**

(Cauza C-278/23, Biltena ⁽¹⁾)

(2023/C 261/18)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di Cassazione (Italia)

Părțile din procedura principală

Recurrent: M.M., în calitate de succesor în drepturi al lui M.R.

Intimat: Ministero della Difesa

Întrebările preliminare

- 1) Clauza 5 „Măsuri de prevenire a abuzurilor” din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, anexat la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 ⁽²⁾, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea italiană cuprinsă la articolul 2 alineatul 1 din Legea nr. 1023 din 1969 și la articolul 1 din Decretul ministerial din 20 decembrie 1971, care prevede încadrarea anuală în muncă (în sensul articolului 7 din Decretul ministerial din 20 decembrie 1971 „pentru o durată maximă de un an școlar”) în vederea predării unor discipline fără caracter militar în școlile, instituțiile și unitățile forțelor navale și aeriene, a personalului civil din afara administrației de stat, fără a se impune indicarea unor motive obiective care justifică reînnoirea încadrării în muncă (prevăzută în mod expres la articolul 4 din același decret ministerial, care stabilește o reducere a remunerației în cazul unei a doua încadrări), a duratei totale maxime a contractelor pe durată determinată și a numărului maxim de reînnoiri și fără a prevedea posibilitatea ca aceste cadre didactice să obțină repararea prejudiciului eventual suferit ca urmare a unei astfel de reînnoiri, în lipsa posibilității titularizării cadrelor didactice în cadrul școlilor respective?

- 2) În sensul clauzei 5 alineatul (1) din [Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, anexat la] Directiva 1999/70/CE din 28 iunie 1999, cerințele referitoare la organizarea sistemului instituțiilor, școlilor și unitățile forțelor navale și aeriene constituie motive obiective de natură să determine compatibilitatea cu dreptul Uniunii a unei reglementări precum cea menționată anterior, care, în ceea ce privește încadrarea în funcții didactice a personalului din afara acestor instituții, școli sau unităților militare, nu stabilește în ce condiții se poate recurge la munca pe durată determinată în conformitate cu Directiva 1999/70/CE și cu acordul-cadru anexat și nu prevede dreptul la repararea prejudiciului?

(¹) Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

(²) Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5 p. 129).

Recurs introdus la 30 aprilie 2023 de Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 15 februarie 2023 în cauza T-606/20, Austrian Power Grid și alții/ACER

(Cauza C-281/23 P)

(2023/C 261/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV (reprezentanți: M. Levitt, avocat, B. Byrne și D. Jubrail, Solicitors)

Cealaltă parte din procedură: Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER)

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea în tot sau în parte a hotărârii atacate;
- anularea în tot sau în parte a Deciziei camerei de recurs (denumită în continuare „camera de recurs”) a ACER din 16 iulie 2020 în cauza A-001-2020 (consolidată) (denumită în continuare „decizia camerei de recurs”) și
- obligarea ACER la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente în prezenta procedură și a celor efectuate în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentele invocă două motive.

În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că nu a avut loc o încălcare de către camera de recurs a obligației sale de a efectua un control complet al Deciziei subiacente 02/2020 a ACER din 24 ianuarie 2020 privind cadrul de punere în aplicare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare automată. La data adoptării deciziei camerei de recurs, camera de recurs și-a înțeles obligațiile legale ca neprevăzând un control complet al unor aprecieri de ordin tehnic complexe. Această înțelegere, care este contrară jurisprudenței Curții de Justiție, s-a reflectat în formularea explicită a deciziei camerei de recurs. Tribunalul nu putea reinterpretă formularea explicită a deciziei camerei de recurs pentru a concluziona – în contradicție directă cu respectiva formulare – că respectiva cameră de recurs a efectuat un control complet.

În al doilea rând, Tribunalul a aplicat în mod greșit articolele 21 și 37 din Regulamentul (UE) 2017/2195 ⁽¹⁾ al Comisiei din 23 noiembrie 2017 de stabilire a unei linii directoare privind echilibrarea sistemului de energie electrică atunci când a evaluat temeiul juridic al funcțiilor „necesare” ale platformei în baza articolului 21. Recurente susțin că Tribunalul a săvârșit două erori de drept specifice. *Primo*, contrar terminologiei și structurii Regulamentului 2017/2195 al Comisiei, Tribunalul a constatat în mod greșit că gestionarea capacității prin calcularea capacității de transport interzonale este o funcție necesară a platformei care intră sub incidența articolului 21, deoarece articolul 37 impune operatorilor de transport și de sistem (denumiți în continuare „OTS”) să desfășoare un proces de actualizare continuă a capacității de transport interzonale. *Secundo*, Tribunalul nu a respectat distincția dintre obligațiile legale ale OTS-urilor de a opera o funcție „necesară” pentru funcționarea platformei în temeiul articolului 21 și drepturile acestora (cuprinse în aceeași prevedere) de a propune funcții suplimentare ale platformei.

⁽¹⁾ JO 2017, L 312, p. 6.

Recurs introdus la 30 aprilie 2023 de Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 15 februarie 2023 în cauza T-607/20, Austrian Power Grid și alții/ACER

(Cauza C-282/23 P)

(2023/C 261/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV (reprezentanți: M. Levitt, avocat, B. Byrne și D. Jubrail, Solicitors)

Cealaltă parte din procedură: Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER)

Concluziile recurentelor

Recurente solicită Curții:

- anularea în tot sau în parte a hotărârii atacate;
- anularea în tot sau în parte a Deciziei camerei de recurs (denumită în continuare „camera de recurs”) a ACER din 16 iulie 2020 în cauza A-002-2020 (consolidată) (denumită în continuare „decizia camerei de recurs”) și
- obligarea ACER la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente în prezenta procedură și a celor efectuate în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurente invocă două motive.

În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că nu a avut loc o încălcare de către camera de recurs a obligației sale de a efectua un control complet al Deciziei subiacente 03/2020 a ACER din 24 ianuarie 2020 privind cadrul de punere în aplicare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală. La data adoptării deciziei camerei de recurs, camera de recurs și-a înțeles obligațiile legale ca neprevăzând un control complet al unor aprecieri de ordin tehnic complexe. Această înțelegere, care este contrară jurisprudenței Curții de Justiție, s-a reflectat în formularea explicită a deciziei camerei de recurs. Tribunalul nu putea reinterpretă formularea explicită a deciziei camerei de recurs pentru a concluziona – în contradicție directă cu respectiva formulare – că respectiva cameră de recurs a efectuat un control complet.

În al doilea rând, Tribunalul a aplicat în mod greșit articolele 20 și 37 din Regulamentul (UE) 2017/2195 ⁽¹⁾ al Comisiei din 23 noiembrie 2017 de stabilire a unei linii directoare privind echilibrarea sistemului de energie electrică atunci când a evaluat temeiul juridic al funcțiilor „necesare” ale platformei în baza articolului 20. Recurentele susțin că Tribunalul a săvârșit două erori de drept specifice. *Primo*, contrar terminologiei și structurii Regulamentului 2017/2195 al Comisiei, Tribunalul a constatat în mod greșit că gestionarea capacității prin calcularea capacității de transport interzonale este o funcție necesară a platformei care intră sub incidența articolului 20, deoarece articolul 37 impune operatorilor de transport și de sistem (denumiți în continuare „OTS”) să desfășoare un proces de actualizare continuă a capacității de transport interzonale. *Secundo*, Tribunalul nu a respectat distincția dintre obligațiile legale ale OTS-urilor de a opera o funcție „necesară” pentru funcționarea platformei în temeiul articolului 20 și drepturile acestora (cuprinse în aceeași prevedere) de a propune funcții suplimentare ale platformei.

⁽¹⁾ JO 2017, L 312, p. 6.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Stuttgart (Germania) la 3 mai 2023 –
HE/Republica Federală Germania**

(Cauza C-288/23, El Baheer ⁽¹⁾)

(2023/C 261/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Stuttgart (Tribunalul Administrativ din Stuttgart)

Părțile din procedura principală

Reclamant: HE

Pârâtă: Republica Federală Germania

Întrebările preliminare

- 1) În situația în care un stat membru nu se poate prevala de permisiunea prevăzută la articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE ⁽²⁾ de a respinge ca inadmisibilă cererea de protecție internațională în ceea ce privește statutul de refugiat acordat de un alt stat membru, deoarece condițiile de viață din acest stat membru ar expune solicitantul unui risc serios de a suferi tratamente inumane sau degradante în sensul articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, articolul 3 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 ⁽³⁾, articolul 4 alineatul (1) a doua teză și articolul 13 din Directiva 2011/95/UE ⁽⁴⁾, precum și articolul 10 alineatele (2) și (3), articolul 33 alineatul (1) și articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE trebuie interpretate în sensul că statutul de refugiat acordat anterior împiedică statul membru în care a fost prezentată o cerere de protecție internațională să o examineze în mod neutru în ceea ce privește soluția ce urmează a fi adoptată, și îl obligă să acorde solicitantului statutul de refugiat fără a analiza condițiile materiale ale acestei protecții?
- 2) În cazul în care la prima întrebare se răspunde că statul membru nu este ținut de decizia unui alt stat membru de acordare a statutului de refugiat și că statul membru examinează în mod neutru cererea de protecție internațională care i-a fost prezentată:

Obligației solicitantului, prevăzută la articolul 6 alineatul (2) prima teză din Directiva 2008/115/CE ⁽⁵⁾, de a pleca imediat de pe teritoriul statului membru care i-a acordat statutul de refugiat, i se opun împrejurări existente în acest din urmă stat care ar expune solicitantul unor tratamente inumane sau degradante în sensul articolului 4 din Carta drepturilor fundamentale, cu consecința că statul membru poate emite o decizie de returnare a solicitantului în țara de origine în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) a doua teză coroborat cu alineatul (1) din Directiva 2008/115/CE, fără a fi necesar să respecte în prealabil obligația prevăzută la articolul 6 alineatul (2) prima teză din Directiva 2008/115/CE?

În aceste condiții, este necesar să se țină seama în mod izolat de împrejurări din statul membru care a acordat statutul de refugiat, cu alte cuvinte, să se aplice criteriul pentru o decizie în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE, sau se poate avea în vedere faptul că, după examinarea în mod neutru de către statul membru [a cererii de azil], nu îi este acordat în acest stat niciun statut de protecție, putând astfel alege să se întoarcă în celălalt stat membru care i-a acordat statutul de refugiat sau în țara sa de origine?

- 3) În cazul în care la a doua întrebare se răspunde că solicitantului trebuie să i se ceară, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) prima teză din Directiva 2008/115/CE, să se întoarcă imediat pe teritoriul statului membru care i-a acordat statutul de refugiat:

Obligația solicitantului, prevăzută la articolul 6 alineatul (2) prima teză din Directiva 2008/115/CE, de a se întoarce imediat pe teritoriul statului membru care i-a acordat statutul de refugiat și decizia de returnare în țara de origine a solicitantului în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) a doua teză coroborat cu alineatul (1) din Directiva 2008/115/CE se poate impune și, respectiv, adopta printr-un singur act administrativ?

- 4) În cazul în care la a doua întrebare se răspunde că solicitantului trebuie să i se ceară în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) prima teză din Directiva 2008/115/CE să se întoarcă imediat pe teritoriul statului membru care i-a acordat statutul de refugiat:

Principiul nereturnării [articolul 18 și articolul 19 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale, articolul 5 din Directiva 2008/115/CE, precum și articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2011/95/UE] se opune unei decizii de returnare în țara de origine a solicitantului în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) a doua teză coroborat cu alineatul (1) din Directiva 2008/115/CE, în situația în care solicitantului i-a fost acordat statutul de refugiat într-un alt stat membru, însă statul membru în care se află în prezent și în care a prezentat o cerere de azil ajunge, în urma examinării în mod neutru pe care o efectuează, la concluzia că solicitantului nu i se poate acorda niciun statut de protecție?

- 5) În cazul în care la a patra întrebare se răspunde că principiul nereturnării se opune unei decizii de returnare:

Principiul nereturnării [articolul 18 și articolul 19 alineatul (2) din cartă, articolul 5 din Directiva 2008/115/CE, precum și articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2011/95/UE] trebuie examinat deja la emiterea deciziei de returnare în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) a doua teză coroborat cu alineatul (1) din Directiva 2008/115/CE, cu consecința că nu se poate emite o decizie de returnare, sau este obligatoriu să se emită o decizie de returnare în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) a doua teză coroborat cu alineatul (1) din Directiva 2008/115/CE și apoi să se amâne îndepărtarea în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2008/115/CE?

(¹) Prezenta cauză are o denumire fictivă, care nu corespunde numelui real al niciunei părți din procedură.

(²) Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare) (JO 2013, L 180, p. 60).

(³) Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare) (JO 2013, L 180, p. 31).

(⁴) Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare) (JO 2011, L 337, p. 9).

(⁵) Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO 2008, L 348, p. 98).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 17 mai 2023 –
G GmbH/Hauptzollamt H**

(Cauza C-307/23, G GmbH)

(2023/C 261/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă și recurentă: G GmbH

Pârât și intimat: Hauptzollamt H

Întrebarea preliminară

Costul modelelor de tipar pentru etichete, realizate pe teritoriul vamal al Uniunii, se adaugă valorii tranzacției în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Codul vamal ⁽¹⁾ sau în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (b) punctul (iv) din Codul vamal, în cazul în care cumpărătoarea, care este stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii, pune la dispoziția gratuită a furnizorilor dintr-o țară terță modelele de tipar electronice?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 23 mai 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Judecătoria Bistrița – România) – LO/Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU și VW

(Cauza C-56/23 ⁽¹⁾, Riaman ⁽²⁾)

[Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții – Cerința prezentării contextului factual al litigiului principal – Lipsa unor precizări suficiente – Inadmisibilitate vădită]

(2023/C 261/23)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Judecătoria Bistrița

Părțile din procedura principală

Reclamant: LO

cu participarea: Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU și VW

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară formulată de Judecătoria Bistrița (România) prin decizia din 7 decembrie 2022 este vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ Data depunerii: 3.2.2023.

⁽²⁾ Numele acestei cauze este unul fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile din procedură.

Ațiune introdusă la 24 mai 2023 – Comisia Europeană/Republica Slovenia

(Cauza C-318/23)

(2023/C 261/24)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Ondrůšek, M. Escobar Gómez, U. Babovič și A. Kraner, agenți)

Pârâtă: Republica Slovenia

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor pe care le presupune executarea Hotărârii Curții pronunțate în cauza C-140/14, Comisia/Slovenia în partea care privește parcela nr. 115/1 din comuna Teharje (Bukovžlak), Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolul 260 alineatul (1) TFUE;

- obligarea Republicii Slovenia la plata către Comisie a unor penalități cu titlu cominatoriu de 4 500 de euro pe zi, începând de la data pronunțării hotărârii în această procedură și până în ziua în care Republica Slovenia va executa hotărârea în cauza C-140/14 în partea care privește parcela nr. 115/1 din comuna Teharje (Bukovžlak);
- obligarea Republicii Slovenia la plata către Comisie a sumei forfetare zilnice de 500 de euro, înmulțită cu numărul de zile de la pronunțarea hotărârii în cauza C-140/14 până în ziua în care Republica Slovenia va pune în aplicare hotărârea menționată în partea referitoare la parcela nr. 115/1 din comuna Teharje (Bukovžlak) sau până la data pronunțării hotărârii în prezenta procedură, fiind reținut evenimentul care survine mai întâi, până la concurența unei sume forfetare minime de 280 000 de euro;
- obligarea Republicii Slovenia să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie.

Motivele și principalele argumente

Curtea a constatat în Hotărârea C-140/14 că depozitarea de deșeuri pe parcela nr. 115/1 a comunei Teharje (Bukovžlak) trebuie considerată ilegală și că Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 și al articolului 36 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive⁽¹⁾, al articolului 5 alineatul (3) litera (e) și al articolului 6 din Directiva 1999/31/CE⁽²⁾ coroborate cu Decizia 2003/33/CE a Consiliului⁽³⁾ și cu articolele 7-9, 11 și 12, precum și cu anexele I-III la Directiva 1999/31/CE a Consiliului, autorizând mai întâi depozitarea deșeurilor neautorizate în acest loc și neadoptând ulterior nicio măsură pentru a le elimina.

Republica Slovenia a comunicat Comisiei Europene măsuri individuale menite să selecteze metoda optimă de eliminare a deșeurilor și să pună în aplicare lucrările prin care va executa hotărârea în cauza C-140/14 în partea care privește parcela nr. 115/1 din comuna Teharje (Bukovžlak). În acest scop, Republica Slovenia a transmis Comisiei Europene o foaie de parcurs conform căreia punerea în aplicare definitivă a măsurilor de reorganizare se va desfășura între primul semestru al anului 2020 și 3 noiembrie 2021.

Având în vedere că termenele stabilite în foaia de parcurs nu au fost respectate, Comisia a transmis Republicii Slovenia, la 8 iunie 2018, o scrisoare de punere în întârziere. Republica Slovenia, în răspunsul său la scrisoarea de punere în întârziere, a asigurat în mod explicit Comisia că lucrările de reabilitare vor fi realizate în termenul inițial stabilit în foaia de parcurs, dar acest lucru nu s-a realizat. Depozitul ilegal de deșeuri, creat și menținut cu încălcarea legislației UE în vigoare, continuă să existe în pofida hotărârii Curții în care a fost constatat și constituie un risc pentru mediu și pentru sănătatea umană. Prin urmare, Comisia Europeană a decis să introducă o acțiune în temeiul articolului 260 alineatul (2) TFUE.

⁽¹⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO 2008, L 312, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO 1999, L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 05, p. 94).

⁽³⁾ Decizia 2003/33/CE a Consiliului din 19 decembrie 2002 de stabilire a unor criterii și proceduri de admitere a deșeurilor în depozitele de deșeuri, în conformitate cu articolul 16 și cu anexa II la Directiva 1999/31/CE (JO 2003, L 11, p. 27, Ediție specială, 15/vol. 09, p. 142).

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Korneuburg – Austria) – Austrian Airlines AG/TW

[Cauza C-49/22⁽¹⁾, Austrian Airlines (Zbor de repatriere)]

[Trimitere preliminară – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Articolul 5 alineatul (1) litera (a) – Anulare a unui zbor – Articolul 8 alineatul (1) – Obligația de asistență – Noțiunea de „redirecționare” – Compensarea pasagerilor aerieni în cazul anulării unui zbor – Pandemia de Covid-19 – Zbor de repatriere organizat de un stat membru în cadrul unei misiuni de asistență consulară – Zbor efectuat de același operator efectiv de transport aerian și la aceeași oră ca zborul anulat – Cheltuieli suportate de pasager care depășesc costurile nete pentru acest zbor]

(2023/C 261/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Korneuburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Austrian Airlines AG

Pârât: TW

Dispozitivul

- 1) Articolul 5 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91

trebuie interpretate în sensul că

un zbor de repatriere organizat de un stat membru în contextul unei măsuri de asistență consulară, ca urmare a anulării unui zbor, nu constituie o „redirecționare, în condiții de transport comparabile, spre destinația finală”, în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din acest regulament, care trebuie să fie oferită de operatorul efectiv de transport aerian pasagerului al cărui zbor a fost anulat.

- 2) Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 261/2004

trebuie interpretat în sensul că

un pasager care, ca urmare a anulării zborului său de retur, se înscrie el însuși pentru un zbor de repatriere organizat de un stat membru în contextul unei măsuri de asistență consulară și care este obligat să plătească în acest temei statului respectiv o contribuție obligatorie la cheltuieli nu dispune de un drept la rambursarea acestor cheltuieli de către operatorul efectiv de transport aerian pe baza acestui regulament.

În schimb, un asemenea pasager poate invoca în fața unei instanțe naționale nerespectarea de către operatorul efectiv de transport aerian, pe de o parte, a obligației sale de a rambursa întregul cost al biletului, la prețul de achiziție, pentru partea sau părțile de călătorie neefectuate sau devenite inutile în raport cu planul de călătorie inițial, precum și, pe de altă parte, a obligației sale de asistență, inclusiv a obligației sale de informare în temeiul articolului 8 alineatul (1) din regulamentul menționat, pentru a obține de la acest operator efectiv de transport aerian o compensație. O asemenea compensație va trebui să fie însă limitată la ceea ce, având în vedere împrejurările proprii fiecărei spețe, se dovedește necesar, adecvat și rezonabil pentru a remedia încălcarea operatorului efectiv de transport aerian menționat.

⁽¹⁾ JO C 191, 10.5.2022.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spania) – Prestige and Limousine, SL/Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

(Cauza C-50/21 ⁽¹⁾, Prestige and Limousine)

[Trimitere preliminară – Articolul 49 TFUE – Articolul 107 alineatul (1) TFUE – Serviciu de închiriere de autovehicule cu șofer (AIS) – Regim de autorizare care implică eliberarea, pe lângă o autorizație care permite furnizarea de servicii urbane și interurbane de transport pe întreg teritoriul național, a unei a doua licențe de exploatare pentru a putea furniza servicii urbane de transport într-o zonă metropolitană – Limitarea numărului de licențe de servicii de AIS la o licență pentru fiecare 30 de licențe de servicii de taximetrie]

(2023/C 261/26)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Prestige and Limousine, SL

Pârâte: Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

Dispozitivul

- 1) Articolul 107 alineatul (1) TFUE nu se opune unei reglementări aplicabile unei aglomerații care prevede, pe de o parte, că este necesară o autorizație specifică pentru exercitarea activității de servicii de închiriere de autovehicule cu șofer în această aglomerație, care se adaugă autorizației naționale necesare pentru prestarea de servicii de închiriere de autovehicule cu șofer urbane și interurbane, și, pe de altă parte, că numărul de licențe pentru astfel de servicii este limitat la una pentru fiecare 30 de licențe pentru servicii de taximetrie eliberate în aglomerația menționată, în măsura în care aceste măsuri nu sunt de natură să implice o utilizare a resurselor de stat în sensul acestei dispoziții.
- 2) Articolul 49 TFUE nu se opune unei reglementări, aplicabilă într-o aglomerație, care prevede că este necesară o autorizație specifică pentru exercitarea activității de servicii de închiriere de autovehicule cu șofer în această aglomerație, care se adaugă la autorizația națională necesară pentru prestarea de servicii de închiriere de autovehicule cu șofer urbane și interurbane, dacă această autorizație specifică se întemeiază pe criterii obiective, nediscriminatorii și cunoscute în prealabil, care exclud orice arbitrar și care nu se suprapun cu controale care au fost deja efectuate în cadrul procedurii de autorizare națională, dar care răspund unor nevoi speciale ale acestei aglomerații.
- 3) Articolul 49 TFUE se opune unei reglementări aplicabile într-o aglomerație care prevede o limitare a numărului de licențe pentru servicii de închiriere de autovehicule cu șofer la una pentru fiecare 30 de licențe pentru taximetrie eliberate în aglomerația menționată, cât timp nu s-a dovedit nici că această măsură este de natură să asigure, în mod coerent și sistematic, realizarea obiectivelor de bună gestionare a transportului, a traficului și a spațiului public ale acestei aglomerații, precum și de protecție a mediului său, nici că nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(¹) JO C 228, 14.6.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – E./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Cauza C-322/22 (¹), Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu)

(Trimitere preliminară – Principiul cooperării loiale – Principiul efectivității – Impozit perceput de un stat membru cu încălcarea dreptului Uniunii – Încălcare constatată în urma unei hotărâri a Curții – Dreptul la plata de dobânzi pentru excedentul plătit – Reglementare națională care limitează dreptul la plata de dobânzi la perioada de până la a treizecea zi de la publicarea hotărârii Curții în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene)

(2023/C 261/27)

Limba de procedură: polonă

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurentă: E.

Intimat: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

cu participarea: Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

Dispozitivul

Principiul efectivității coroborat cu principiul cooperării loiale trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care, în cazul în care o cerere de rambursare a unui excedent de impozit este formulată la mai mult de 30 de zile de la publicarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a unei hotărâri a Curții din care decurge constatarea faptului că impozitarea în discuție este contrară dreptului Uniunii, limitează termenul de curgere a dobânzilor pentru excedentul plătit datorate contribuabilului în cauză la a treizecea zi de la această publicare sau chiar exclude orice dobândă în cazul în care respectivul excedent a fost plătit de contribuabil după cea de a treizecea zi.

(¹) JO C 359, 19.9.2022.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), Consommation, logement et cadre de vie (CLCV)/Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

(Cauza C-407/21 (¹), UFC – Que choisir și CLCV)

[Trimitere preliminară – Pachete de servicii de călătorie și servicii de călătorie asociate – Directiva (UE) 2015/2302 – Articolul 12 alineatele (2)–(4) – Rezilierea unui contract privind un pachet de servicii de călătorie – Circumstanțe inevitabile și extraordinare – Pandemia de COVID-19 – Rambursarea plăților efectuate de călătorul în cauză pentru un pachet – Rambursare sub forma unei sume de bani sau rambursare în echivalent sub forma unui bon valoric („voucher”) – Obligația de a efectua rambursarea acestui călător în cel mult 14 zile de la rezilierea contractului – Derogare temporară de la această obligație – Adaptarea efectelor în timp ale unei decizii adoptate în conformitate cu dreptul național și care anulează o reglementare națională contrară obligației menționate]

(2023/C 261/28)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), Consommation, logement et cadre de vie (CLCV)

Pârâți: Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Dispozitivul

1) Articolul 12 alineatele (2) și (3) din Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului

trebuie interpretat în sensul că,

atunci când în urma rezilierii unui contract privind un pachet de servicii de călătorie organizatorul pachetului respectiv este obligat în temeiul acestei dispoziții să ramburseze călătorului vizat toate plățile efectuate pentru pachetul de servicii amintit, printr-o asemenea rambursare se înțelege numai restituirea acestor plăți sub forma unei sume de bani.

2) Articolul 12 alineatele (2)-(4) din Directiva 2015/2302 coroborat cu articolul 4 din această directivă

trebuie interpretat în sensul că

se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia organizatorii de pachete de servicii de călătorie sunt scutiți temporar, în contextul izbucnirii unei crize sanitare mondiale care împiedică executarea contractelor privind pachetele de servicii de călătorie, de obligația lor de a rambursa călătorilor vizați în cel mult 14 zile de la rezilierea unui contract toate plățile efectuate în temeiul contractului reziliat, inclusiv atunci când o asemenea reglementare urmărește să împiedice ca, din cauza numărului mare de cereri de rambursare preconizate, solvabilitatea acestor organizatori de călătorii să fie afectată în așa măsură încât să le pună în pericol existența, și să mențină astfel viabilitatea sectorului în cauză.

3) Dreptul Uniunii în special principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE

trebuie interpretat în sensul că

nu permite unei instanțe naționale sesizate cu o acțiune în anularea unei reglementări naționale contrare articolului 12 alineatele (2)-(4) din Directiva 2015/2302 să adapteze efectele în timp ale deciziei sale de anulare a acestei reglementări naționale.

(¹) JO C 357, 6.9.2021.

**Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 8 iunie 2023 – Consiliul Uniunii Europene/Laurent Pech,
Regatul Suediei**

(Cauza C-408/21 P) (¹)

[Recurs – Acces la documente – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță – Protecția consultanței juridice – Articolul 4 alineatul (3) primul paragraf – Protecția procesului decizional – Refuz de a acorda un acces integral la consultanța juridică a Serviciului juridic al Consiliului Uniunii Europene]

(2023/C 261/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurrent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, K. Pavlaki și E. Rebasti, agenți)

Celelalte părți din procedură: Laurent Pech (reprezentanți: inițial de G. Andraos, avocat, O. Brouwer, advocaat, M. Hall, avocat, și B. A. R. T. Verheijen, advocaat, ulterior de G. Andraos, O. Brouwer, T. C. van Helfteren, advocaten, și M. Hall, avocat), Regatul Suediei (reprezentanți: inițial de O. Simonsson, H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson și H. Shev, ulterior de O. Simonsson, H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson și H. Shev, agenți)

Intervenienți în susținerea recurrentului: Republica Franceză (reprezentanți: inițial de A.-L. Desjonquères, A.-C. Drouant și M. E. Leclerc, ulterior de A.-L. Desjonquères și M. E. Leclerc, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: C. Ehrbar și M. P. Stancanelli, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Consiliul Uniunii Europene să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de domnul Laurent Pech.

3) Republica Franceză, Regatul Suediei și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 51, 31.1.2022.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 8 iunie 2023 (cereri de decizie preliminară formulate de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – Proceduri penale împotriva lui VB (C-430/22), VB (C-468/22)

[Cauzele conexate C-430/22 și C-468/22 ⁽¹⁾, VB (Informarea celui condamnat în lipsă) și alții]

[Trimitere preliminară – Cooperarea judiciară în materie penală – Directiva (UE) 2016/343 – Articolul 8 alineatul (4) – Dreptul de a fi prezent la proces – Proceduri în lipsă – Redeschiderea procesului – Notificarea celui condamnat în lipsă cu privire la dreptul său la redeschiderea procesului]

(2023/C 261/30)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Părțile din procedurile penale principale

VB (C-430/22), VB (C-468/22)

cu participarea: Spetsializirana prokuratura

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (4) din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale trebuie interpretat în sensul că nu impune unei instanțe naționale ca, în cazul pronunțării unei condamnări în lipsă, să indice în mod expres în hotărârea de condamnare dreptul la un nou proces atunci când condițiile prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din această directivă nu sunt îndeplinite.

⁽¹⁾ JO C 408, 24.10.2022.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Olt – România) – OZ/Lyonesse Europe AG

(Cauza C-455/21 ⁽¹⁾, Lyonesse Europe)

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Articolul 2 litera (b) – Noțiunea de „consumator” – Contract având ca obiect afilierea la un sistem de fidelizare care permite obținerea anumitor avantaje financiare în urma achiziționării de bunuri și de servicii de la comercianți terți]

(2023/C 261/31)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Olt

Părțile din procedura principală

Reclamant: OZ

Pârâtă: Lyonesse Europe AG

Dispozitivul

Articolul 2 litera (b) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii

trebuie interpretat în sensul că

intră în sfera noțiunii de „consumator”, în sensul acestei dispoziții, o persoană fizică ce aderă la un sistem creat de o societate comercială și care permite printre altele să se beneficieze de anumite avantaje financiare în cadrul achiziționării, de către această persoană fizică sau de către alte persoane care participă la acest sistem ca urmare a recomandării sale, de bunuri și de servicii de la partenerii comerciali ai acestei societăți, atunci când persoana fizică respectivă acționează în scopuri care se află în afara activității sale profesionale.

(¹) JO C 452, 8.11.2021.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de
Consiglio di Stato – Italia) – Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA/Autorità per
le Garanzie nelle Comunicazioni**

[Cauza C-468/20 (¹), Fastweb și alții (Periodicitate a facturării)]

*(Trimitere preliminară – Rețele și servicii de comunicații electronice – Directivele 2002/19/CE,
2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE – Articolul 49 TFUE – Libertatea de stabilire – Articolul 56
TFUE – Libera prestare a serviciilor – Reglementare națională care conferă autorității naționale de
reglementare competența de a impune operatorilor de servicii de telefonie o periodicitate minimă pentru
reînnoirea ofertelor și o periodicitate minimă pentru facturare – Protecția consumatorilor – Principiul
proporționalității – Principiul egalității de tratament)*

(2023/C 261/32)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA

Intimată: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

cu participarea: Telecom Italia SpA, Vodafone Italia SpA, Associazione Movimento Consumatori, U.Di.Con – Unione per la Difesa dei Consumatori, Wind Tre SpA, Assotelecomunicazioni (Asstel), Eolo SpA, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Associazione degli utenti per i diritti telefonici – A.U.S. TEL ONLUS, Altroconsumo, Federconsumatori

Dispozitivul

Articolele 49 și 56 TFUE, precum și articolul 8 alineatul (1) primul paragraf, alineatul (2) litera (a), alineatul (4) literele (b) și (d) și alineatul (5) litera (b) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, precum și articolele 20, 21 și 22 din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, coroborate cu principiile proporționalității și egalității de tratament

trebuie interpretate în sensul că:

nu se opun unei reglementări naționale care atribuie autorității naționale de reglementare competența de a adopta o decizie care impune, pe de o parte, operatorilor de servicii de telefonie mobilă să practice o periodicitate de reînnoire a ofertelor comerciale și o periodicitate de facturare care să nu fie mai mici de patru săptămâni și, pe de altă parte, operatorilor de servicii de telefonie fixă și de servicii legate de acestea o periodicitate de reînnoirii unor astfel de oferte și o periodicitate a facturării care să fie lunare sau multilunare, cu condiția ca cele două categorii de servicii în cauză să se afle, în raport cu obiectul și cu scopul acestei reglementări naționale, în situații diferite.

(¹) JO C 257, 4.7.2022.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 8 iunie 2023 – Comisia Europeană/Republica Slovacă**(Cauza C-540/21) ⁽¹⁾**

[Néndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Pachete de servicii de călătorie și servicii de călătorie asociate – Directiva (UE) 2015/2302 – Articolul 12 alineatele (2)-(4) – Rezilierea unui contract privind pachetul de servicii de călătorie – Circumstanțe inevitabile și extraordinare – Pandemia de COVID-19 – Rambursarea plăților efectuate de călătorul în cauză pentru un pachet – Rambursare sub forma unei sume de bani sau sub forma unui pachet de servicii de călătorie de înlocuire – Obligația de rambursare datorată acestui călător la nu mai târziu de 14 zile de la rezilierea contractului în cauză – Derogare temporară de la această obligație]

(2023/C 261/33)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lindenthal, I. Rubene, A. Tokár, agenți)

Pârâtă: Republica Slovacă (reprezentant: B. Ricziová, agent)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Danemarcei (reprezentanți: V. Pasternak Jørgensen și M. Søndahl Wolff, ulterior de Søndahl Wolff, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin introducerea, în urma adoptării zákon č. 136/2020 Z. z. (Legea nr. 136/2020 Rec.) din 20 mai 2020, a articolului 33a în zákon č. 170/2018 Z. z. o zázadoch, spojených službách cestovného ruchu, niektorých podmienkach podnikania v cestovnom ruchu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Legea nr. 170/2018 Rec. privind pachetele de servicii de călătorie, serviciile turistice asociate și anumite condiții aplicabile activității turistice, de modificare și de completare a anumitor legi) din 15 mai 2018, Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligația care îi revine în temeiul articolului 12 alineatul (2), alineatul (3) litera (b) și alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului coroborat cu articolul 4 din Directiva 2015/2302.
- 2) Obligă Republica Slovacă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 431, 25.10.2021.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti**(Cauza C-545/21) ⁽¹⁾, ANAS)**

[Trimitere preliminară – Fonduri structurale ale Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 – Articolul 2 punctul 7 – Noțiunea de „neregularitate” – Articolul 98 alineatele (1) și (2) – Corecții financiare ale statelor membre în raport cu neregularitățile detectate – Criterii aplicabile – Directiva 2004/18/CE – Articolul 45 alineatul (2) primul paragraf litera (d) – Noțiunea de „gravă abatere profesională”]

(2023/C 261/34)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Pârât: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 punctul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999

trebuie interpretat în sensul că

noțiunea de „neregularitate”, în sensul acestei dispoziții, include comportamente care pot fi calificate drept „acte de corupție” practicate în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice având ca obiect realizarea unor lucrări cofinanțate de un fond structural al Uniunii Europene și pentru care a fost inițiată o procedură administrativă sau judiciară, inclusiv atunci când nu se dovedește că aceste comportamente au avut o incidență reală asupra procedurii de selecție a ofertantului și nu s-a constatat nicio atingere efectivă adusă bugetului Uniunii.

- 2) Articolul 98 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1083/2006

trebuie interpretat în sensul că,

în cazul unei „neregularități”, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 7 din acest regulament, acesta impune statelor membre, pentru a determina corecția financiară aplicabilă, să efectueze o apreciere de la caz la caz, cu respectarea principiului proporționalității, ținând seama în special de natura și de gravitatea neregularităților constatate, precum și de impactul lor financiar asupra fondului în cauză.

(¹) JO C 452, 8.11.2021.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – BNP Paribas SA/TR

(Cauza C-567/21 (¹), BNP Paribas)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă și comercială – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Articolele 33 și 36 – Recunoașterea unei hotărâri pronunțate într-un stat membru – Invocare pe cale incidentală în fața unei instanțe din alt stat membru – Efecte produse de această hotărâre în statul de origine – Admisibilitatea unei acțiuni introduse în statul membru solicitat ulterior hotărârii menționate – Norme naționale de procedură care impun concentrarea cererilor în cadrul unei singure acțiuni]

(2023/C 261/35)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurentă: BNP Paribas SA

Intimat: TR

Dispozitivul

Articolul 33 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială coroborat cu articolul 36 din acest regulament

trebuie interpretat în sensul că

se opune ca recunoașterea în statul membru solicitat a unei hotărâri privind un contract de muncă, pronunțată în statul membru de origine, să aibă drept consecință declararea inadmisibilității cererilor formulate în fața unei instanțe din statul membru solicitat pentru motivul că legislația statului membru de origine prevede o normă procedurală privind concentrarea tuturor cererilor referitoare la acest contract de muncă, fără a aduce atingere normelor procedurale ale statului membru solicitat susceptibile să se aplice odată efectuată această recunoaștere.

(¹) JO C 471, 22.11.2021.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Polonia) – I.S., K.S./YYY. S.A.

[Cauza C-570/21 (¹), YYY. (Noțiunea de „consumator”)]

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Contract cu dublu scop – Articolul 2 litera (b) – Noțiunea de „consumator” – Criterii]

(2023/C 261/36)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamanți: I.S., K.S.

Pârâtă: YYY. S.A.

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 litera (b) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii

trebuie interpretate în sensul că

intră în sfera noțiunii de „consumator”, în sensul acestei dispoziții, o persoană care a încheiat un contract de credit destinat în parte activității sale profesionale și în parte altor scopuri decât această activitate, împreună cu un alt împrumutat care nu a acționat în cadrul activității sale profesionale, atunci când scopul profesional este atât de limitat, încât nu are o pondere predominantă în contextul global al acestui contract.

- 2) Articolul 2 litera (b) din Directiva 93/13

trebuie interpretat în sensul că,

pentru a stabili dacă o persoană intră în sfera noțiunii de „consumator”, în sensul acestei dispoziții, și în special dacă scopul profesional al unui contract de credit încheiat de această persoană este atât de limitat, încât nu are o pondere predominantă în contextul global al acestui contract, instanța de trimitere are obligația să ia în considerare toate împrejurările pertinente care însoțesc acest contract, atât cantitative, cât și calitative, precum, printre altele, repartizarea capitalului împrumutat între o activitate profesională și o activitate extraprofesională, precum și, în caz de pluralitate de împrumutați, faptul că numai unul dintre aceștia urmărește un scop profesional sau că creditorul a condiționat acordarea unui credit destinat consumului de o alocare parțială a cuantumului împrumutat rambursării datoriilor legate de o activitate profesională.

(¹) JO C 24, 17.1.2022.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – NN/Regione Lombardia

[Cauza C-636/21 ⁽¹⁾, Regione Lombardia (Măsuri de susținere a pieței în legătură cu bolile la animale)]

[Trimitere preliminară – Agricultură – Organizarea comună a piețelor – Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 – Articolul 220 – Măsuri de sprijinire a pieței legate de boli ale animalelor – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1323 – Măsurile excepționale de sprijinire a pieței pentru sectorul ouălor și cel al cărnii de pasăre în Italia – Reglementare națională – Condiții de acordare a unui ajutor – Operatori agricoli în activitate pe piața în cauză la data depunerii cererii – Marja de apreciere a statelor membre]

(2023/C 261/37)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamant: NN

Pârâtă: Regione Lombardia

Dispozitivul

Articolul 220 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului coroborat cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1323 al Comisiei din 2 august 2019 privind măsurile excepționale de sprijinire a pieței pentru sectorul ouălor și al cărnii de pasăre în Italia

trebuie interpretat în sensul că

se opune unei reglementări naționale interpretate și aplicate astfel încât să limiteze accesul la măsurile de sprijin prevăzute de acest al doilea regulament numai la operatorii agricoli aflați încă în activitate în sectorul avicol la data depunerii cererii de sprijin.

⁽¹⁾ JO C 2, 3.1.2022.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Cluj – România) – SC Zes Zollner Electronic SRL/Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj-Napoca

(Cauza C-640/21 ⁽¹⁾, Zes Zollner Electronic)

[Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Codul vamal al Uniunii – Cantitate în plus de mărfuri descoperită după acordarea liberului de vamă – Articolul 173 – Modificarea unei declarații vamale – Alte mărfuri decât cele care au făcut inițial obiectul declarației care trebuie modificată – Articolul 174 – Invalidarea unei declarații vamale – Articolul 42 – Sancțiuni aplicate de autoritățile vamale competente – Regulamentul delegat (UE) 2015/2446]

(2023/C 261/38)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Cluj

Părțile din procedura principală

Apelantă: SC Zes Zollner Electronic SRL

Intimată: Direcția Regională Vamală Cluj – Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj-Napoca

Dispozitivul

- 1) Articolele 173 și 174 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii

trebuie interpretate în sensul că

nu sunt aplicabile în cazul în care declarantul constată, după depunerea declarației sale vamale și după acordarea liberului de vamă, că o cantitate în plus de mărfuri față de cea care a făcut inițial obiectul acestei declarații ar fi trebuit de asemenea să fi făcut obiectul declarației menționate, în condițiile în care:

- pe de o parte, o cerere de modificare a unei declarații vamale, în temeiul celei dintâi dintre aceste dispoziții, nu poate fi admisă atunci când urmărește să modifice această declarație pentru a o face aplicabilă unei cantități de mărfuri în plus față de cea care este menționată în declarația respectivă și
- pe de altă parte, o cerere de invalidare a unei declarații vamale, în temeiul celei de a doua dintre aceste dispoziții, nu poate fi admisă atunci când această cerere a fost formulată după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, fără a se încadra însă în cazurile determinate de Comisia Europeană în temeiul articolului 175 din acest regulament.

- 2) Regulamentul nr. 952/2013, în special articolul 42, articolul 139 alineatul (1) și articolul 158 alineatul (1) din acesta,

trebuie interpretat în sensul că,

atunci când un declarant constată, după acordarea liberului de vamă, că o cantitate de mărfuri importate este mai mare decât cea care a fost menționată în declarația sa vamală, el este obligat să facă o nouă declarație în ceea ce privește această cantitate în plus. Dacă, în cazul unei astfel de declarații tardive, autoritățile vamale sunt nevoite să aplice o legislație națională care prevede sancțiuni în conformitate cu articolul 42 din acest regulament, ele trebuie să țină seama, pentru a realiza încadrarea juridică a încălcării eventual săvârșite și pentru a determina, dacă este cazul, sancțiunile pentru nerespectarea legislației vamale care trebuie impuse, de toate elementele relevante, inclusiv, dacă este necesar, de buna-credință a declarantului, pentru a garanta că aceste sancțiuni sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(¹) JO C 64, 7.2.2022.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 8 iunie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Warszawie – Polonia) – LM/KP

[Cauza C-654/21 (¹), LM (Cerere reconvențională în nulitate)]

[Trimitere preliminară – Marcă a Uniunii Europene – Contencios în fața instanței naționale – Competența instanțelor competente în domeniul mărcilor Uniunii Europene – Regulamentul (UE) 2017/1001 – Articolul 124 – Acțiune în constatarea încălcării drepturilor – Articolul 128 – Cerere reconvențională în nulitate – Obiectul acestei cereri – Articolul 129 alineatul (3) – Norme de procedură aplicabile aceluiași tip de acțiuni privind o marcă națională – Principiul autonomiei procedurale]

(2023/C 261/39)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamant și pârât în cererea reconvențională: LM

Pârât și reclamant în cererea reconvențională: KP

Dispozitivul

Articolul 124 litera (d) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene coroborat cu articolul 128 alineatul (1) din acesta

trebuie interpretat în sensul că

o cerere reconvențională în nulitatea unei mărci a Uniunii Europene poate privi toate drepturile conferite titularului în temeiul înregistrării mărcii respective, fără ca această cerere reconvențională să fie restrânsă, în ceea ce privește obiectul său, de cadrul litigiului definit prin acțiunea în constatarea încălcării drepturilor.

⁽¹⁾ JO C 64, 7.2.2022.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 8 iunie 2023 – PAO Severstal (C-747/21 P), Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) (C-748/21 P)/Comisia Europeană, Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL

(Cauzele conexate C-747/21 P și C-748/21 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Dumping – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1328 – Importuri de anumite produse plate din oțel laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Federația Rusă – Taxă antidumping definitivă – Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 – Articolul 18 alineatul (1) – Informații necesare – Lipsă – Articolul 9 alineatul (4) – „Regula taxei celei mai mici” – Preț indicativ – Marja de profit a industriei din Uniunea Europeană – Stabilire – Alegerea celui mai recent an reprezentativ – Articolul 2 alineatul (9) – Construirea prețului de export – Prejudiciu adus industriei din Uniune – Aplicare prin analogie – Calculul marjei de subcotare – Motivare]

(2023/C 261/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: PAO Severstal (C-747/21 P), Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) (C-748/21 P) (reprezentante: M. Krestiyanova și N. Tuominen, avocate)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial K. Blanck și J.-F. Brakeland, ulterior M. J. F. Brakeland, agenți), Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile.
- 2) Obligă PAO Severstal la plata cheltuielilor de judecată în cauza C-747/21 P.
- 3) Obligă Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) la plata cheltuielilor de judecată în cauza C-748/21 P.

⁽¹⁾ JO C 73, 14.2.2022.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – TC/Parlamentul

(Cauza T-309/21) ⁽¹⁾

[„Drept instituțional – Norme referitoare la cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlament – Indemnizație pentru asistență parlamentară – Recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit – Termen rezonabil – Sarcina probei – Dreptul de a fi ascultat – Protecția datelor cu caracter personal – Articolul 9 din Regulamentul (UE) 2018/1725 – Articolul 26 din statut”]

(2023/C 261/41)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamant: TC (reprezentant: D. Aukštuolytė, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: M. Ecker și S. Toliušis, agenți)

Obiectul

Prin cererea introductivă reclamantul a solicitat, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea, pe de o parte, a deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 16 martie 2021 prin care s-a constatat o creanță față de reclamant în cuantum de 78 838,21 de euro, plătiți în mod nejustificat acestuia cu titlu de cheltuieli de asistență parlamentară, și prin care s-a dispus recuperarea acestei sume și, pe de altă parte, a notei de debit nr. 7010000523 din 31 martie 2021.

Dispozitivul

- 1) Nu este necesar să se pronunțe asupra acțiunii în anulare în măsura în care aceasta este îndreptată, pe de o parte, împotriva deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 16 martie 2021, prin care se constată o creanță față de TC, constând într-o sumă plătită în mod necuvenit cu titlu de cheltuieli de asistență parlamentară, și prin care se dispune recuperarea acestei sume și, pe de altă parte, împotriva notei de debit nr. 7010000523 din 31 martie 2021, în măsura în care acestea privesc remunerații, costuri sociale și cheltuieli de călătorie aferente angajării lui A în perioada cuprinsă între 1 aprilie și 22 noiembrie 2016, în cuantum de 28 083,67 de euro.
- 2) Anulează decizia Secretarului General al Parlamentului din 16 martie 2021, sus-menționată, și nota de debit nr. 7010000523 din 31 martie 2021, în măsura în care prin acestea se dispune recuperarea de la TC a remunerațiilor, costurilor sociale și cheltuielilor de călătorie aferente angajării lui A în perioada cuprinsă între 22 mai 2015 și 31 martie 2016, în cuantum de 50 754,54 de euro.
- 3) Obligă reclamantul la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 320, 9.8.2021.

Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Vallegre/EUIPO – Joseph Phelps Vineyards (PORTO INSÍGNIA)

(Cauza T-33/22) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale PORTO INSÍGNIA – Marca Uniunii Europene verbală anterioară INSIGNIA – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2023/C 261/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Vallegre, Vinhos do Porto, SA (Sabrosa, Portugalia) (reprezentanți: E. Armero Lavie, G. Marín Raigal și J. Oria Sousa-Montes, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: E. Nicolás Gómez, M. Eberl și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Joseph Phelps Vineyards LLC (St. Helena, California, Statele Unite) (reprezentant: S. Reinhard, avocat)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 26 octombrie 2021 (cauza R 894/2021-5).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Vallegre, Vinhos do Porto, SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 119, 14.3.2022.

Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – DDR Kultur/EUIPO – Groupe Canal+ (THE PLANET)

(Cauza T-47/22) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative THE PLANET – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară PLANÈTE + – Motiv relativ de refuz – Lipsa riscului de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2023/C 261/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: DDR Kultur UG (haftungsbeschränkt) (Berlin, Germania) (reprezentant: I. Yeboah, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Bosse și D. Gája, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Groupe Canal+ (Issy-les-Moulineaux, Franța) (reprezentanți: M. Georges-Picot și C. Cuny, avocate)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 25 noiembrie 2021 (cauza R 2385/2020-2).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 25 noiembrie 2021 (cauza R 2385/2020-2).
- 2) Obligă EUIPO să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de DDR Kultur UG (haftungsbeschränkt) în procedura în fața Tribunalului.
- 3) Groupe Canal+ suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 128, 21.3.2022.

**Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Brooks England/ EUIPO – Brooks Sports
(BROOKS ENGLAND)**

(Cauza T-63/22) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative BROOKS ENGLAND – Marca Uniunii Europene verbală anterioară BROOKS – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Utilizare efectivă a mărcii anterioare – Articolul 43 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2023/C 261/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Brooks England Ltd (Smethwick, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Feltrinelli și K. Manhaeve, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: T. Klee și D. Gája, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Brooks Sports, Inc. (Seattle, Washington, Statele Unite) (reprezentanți: C. Spintig și S. Pietzcker, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 22 noiembrie 2021 (cauza R 2432/2020-4).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Brooks England Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 148, 4.4.2022.

**Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Roxtec și Wallmax/EUIPO – Wallmax și Roxtec
(Reprezentare a unui pătrat albastru conținând opt cercuri negre concentrice)**

(Cauzele conexate T-218/22 și T-219/22) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marcă a Uniunii Europene figurativă reprezentând un pătrat albastru conținând opt cercuri negre concentrice – Cauză de nulitate absolută – Semn constituit exclusiv din forma produsului necesară obținerii unui rezultat tehnic – Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2023/C 261/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă în cauza T-218/22: Roxtec AB (Karlskrona, Suedia) (reprezentanți: J. Olsson și J. Adamsson, avocați)

Reclamantă în cauza T-219/22: Wallmax Srl (Milano, Italia) (reprezentanți: F. Ferrari, L. Goglia și G. Rapaccini, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: E. Markakis, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal în cauza T-218/22: Wallmax (Milano) (reprezentanți: F. Ferrari, L. Goglia și G. Rapaccini avocați)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal în cauza T-219/22: Roxtec (Karlskrona) (reprezentanți: J. Olsson și J. Adamsson, avocați)

Obiectul

Prin acțiunile întemeiate pe articolul 263 TFUE, reclamanta în cauza T-218/22 și reclamanta în cauza T-219/22 solicită anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 10 februarie 2022 (cauza R 1093/2021-2).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Roxtec AB, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și Wallmax Srl vor suporta propriile cheltuieli de judecată în cauza T-218/22.
- 3) Obligă Wallmax la plata cheltuielilor de judecată în cauza T-219/22.

⁽¹⁾ JO C 237, 20.6.2022.

Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Chocolates Lacasa Internacional/EUIPO – Esquitino Madrid (Conguitos)

(Cauza T-339/22 ⁽¹⁾)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă Conguitos – Marca Uniunii Europene verbală anterioară Conguitos – Cauză de nulitate absolută – Rea-credință – Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Cauză de nulitate relativă – Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul 2017/1001] – Articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 60 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2023/C 261/46)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Chocolates Lacasa Internacional, SA (Utebo, Spania) (reprezentanți: J.-B. Devaureix, J. Vicente Martínez și E. Seijo Veigueta, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Gája și J. Crespo Carrillo, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Mariano Esquitino Madrid (Elche, Spania) (reprezentanți: I. Temiño Cenicerós și F. Ortega Sánchez, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 21 martie 2022 (cauza R 601/2021-5)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Chocolates Lacasa Internacional, SA la plata cheltuielilor de judecată

⁽¹⁾ JO C 284, 25.7.2022.)

Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Cassa Centrale/EUIPO – Bankia (BANQUÌ)

(Cauza T-368/22) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BANQUÌ – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară Bankia – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Caracter distinctiv al mărcii anterioare”]

(2023/C 261/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile:

Reclamantă: Cassa Centrale Banca – Credito Cooperativo Italiano SpA (Trento, Italia) (reprezentanți: J. Graffer, G. Locurto și A. Ottolini, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Ringelhann și D. Hanf, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Bankia, SA (Madrid, Spania)

Obiectul

Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 11 aprilie 2022 (cauza R 1318/2021-1).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 11 aprilie 2022 (cauza R 1318/2021-1) prin care acțiunea formulată de Cassa Centrale Banca – Credito Cooperativo Italiano SpA a fost respinsă pentru faptul că cererea de înregistrare a mărcii verbale BANQUÌ ca marcă a Uniunii Europene desemna produsele din clasa 9 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu modificările și revizuirile ulterioare.
- 2) Respinge în rest cererea.
- 3) Cassa Centrale Banca – Credito Cooperativo Italiano și EUIPO sunt obligate să suporte fiecare propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 303, 8.8.2022.

Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Société des produits Nestlé/EUIPO – European Food (FITNESS)

(Cauza T-519/22) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de revocare a hotărârilor sau de eliminare a înscrierilor – Revocarea unei decizii afectate de o eroare vădită imputabilă EUIPO – Articolul 103 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Lipsa unei erori vădite de apreciere”]

(2023/C 261/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Elveția) (reprezentanți: A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht și A-C Salger, avocați)

Pârât: Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: V. Ruzek, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: European Food SA (Pântășești, România) (reprezentantă: I. Speciac, avocată)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 27 iunie 2022 (cauza R 894/2020-1)

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 27 iunie 2022 (cauza R 894/2020-1).
- 2) EUIPO va suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Société des produits Nestlé SA.
- 3) European Food SA va suporta propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 398, 17.10.2022.

Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Sanity Group/EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group)

(Cauza T-541/22) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Sanity Group – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară SANYTOL – Motiv relativ de refuz – Atingere adusă renumelui – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2023/C 261/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sanity Group GmbH (Berlin, Germania) (reprezentanți: B. Koch și V. Wolf, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: T. Klee, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: AC Marca Brands, SL (Barcelona, Spania) (reprezentanți: D. Pellisé Urquiza și J. C. Quero Navarro, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 22 iunie 2022 (cauza R 2107/2021-1)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Sanity Group GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 408, 24.10.2022.

Hotărârea Tribunalului din 7 iunie 2023 – Laboratorios Ern/EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN)

(Cauza T-543/22) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BIOPLAN – Marca națională verbală anterioară BIOPLAK – Motiv relativ de refuz – Lipsa similitudinii produselor – Lipsa unui risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2023/C 261/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: S. Correa Rodríguez, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: BRM Extremities Srl (Milano, Italia)

Obiectul

Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 6 iunie 2022 (cauza R 2147/2021-5).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte va suporta propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 408, 24.10.2022.

Acțiune introdusă la 26 aprilie 2023 – WS/EUIPO

(Cauza T-221/23)

(2023/C 261/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: WS (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea procedurii de selecție EXT/22/08/AD6/DTD-Business Analyst;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei comitetului de selecție din cadrul procedurii EXT/22/08/AD6/DTD-Business Analyst din 30 iunie 2022 de a nu reține candidatura reclamantului în versiunea sa finală după respingerea de către EUIPO, la 16 ianuarie 2023, a plângerii depuse de reclamant în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor la 28 septembrie 2022;
- obligarea EUIPO la plata către reclamant, în cuantumul stabilit de Tribunal, a unei despăgubiri adecvate pentru prejudiciul moral și imaterial suferit de reclamant ca urmare a deciziei comitetului de selecție din cadrul procedurii de selecție EXT/22/08/AD6/DTD-Business Analyst contestate cu titlu principal;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către EUIPO a obligației sale de a respecta articolul 4 alineatul (1) literele (a), (d) și (f) și alineatul (2), articolul 17 alineatul (3) și articolul 33 litera (b) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, articolul 5 alineatul (1) literele (a), (d) și (f) și alineatul (2), articolul 15 alineatul (3) și articolul 32 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, precum și anunțul de post vacant.
 - În susținerea acestui motiv, reclamantul invocă în special faptul că EUIPO și, respectiv, comitetul de selecție nu au evaluat în mod corect capacitatea sa de a ocupa postul prin faptul că nu au utilizat ultimele versiuni ale documentelor furnizate de reclamant.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către comitetul de selecție a unor erori vădite de apreciere prin faptul că acesta nu a atribuit răspunsurilor reclamantului la întrebările 1-5 din cadrul testului de evaluare a talentelor cea mai bună notă.
 - În susținerea acestui motiv, reclamantul prezintă și explică capacitățile și experiențele menționate în răspunsurile la întrebările respective.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO 2018, L 295, p. 39).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 116, p. 1).

Acțiune introdusă la 3 mai 2023 – LW/Comisia

(Cauza T-232/23)

(2023/C 261/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: LW (reprezentanți: S. Birenbaum-De Guchteneere și M. Tournay, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea raportului de evaluare pentru anul 2020;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei evaluatorului de apel din 13 iulie 2022 de confirmare a raportului de evaluare pentru anul 2020 și de respingere a acțiunii din 11 martie 2022 (înregistrată cu nr. 507857);
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei autorității împuternicite să facă numiri din 24 ianuarie 2023 de respingere a reclamației introduse prin nota din 7 septembrie 2022 (înregistrată cu nr. R/422/22);
- dispunerea reparării prejudiciului moral suferit;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 43 din Statutul funcționarilor, a articolului 2 alineatul (3) din Decizia C(2013) 8985 a Comisiei din 16 decembrie 2013 de stabilire a dispozițiilor generale de punere în aplicare a articolului 43 din Statutul funcționarilor și de punere în aplicare a primului paragraf al articolului 44 din Statutul funcționarilor (denumite în continuare „DGA”) și a articolelor 5, 6 și 7 din DGA, precum și pe o eroare vădită de apreciere, pe un abuz de putere și pe atingerea adusă principiului bunei administrări.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 296 TFUE, a articolului 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 25 din Statutul funcționarilor, precum și pe nerespectarea obligației de motivare, pe o eroare vădită și pe încălcarea principiului bunei administrări.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 1d alineatul (1) din Statutul funcționarilor, precum și pe încălcarea obligației de solitudine.

Acțiune introdusă la 15 mai 2023 – Acampora și alții/Comisiei

(Cauza T-261/23)

(2023/C 261/53)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamanți: Roberto Acampora (Napoli, Italia) și alte 172 de persoane (reprezentantă: E. Iorio, avvocată)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei explicite din 27 ianuarie 2023 a Comisiei Europene [EMPL.C.1/BPM/kt (2023) 633265] de respingere a cererii de acces GestDem nr. 2023/0263 la scrisoarea de punere în întârziere complementară din 15 iulie 2022, întocmită de Comisia Europeană împotriva Republicii Italiene, și la răspunsul ulterior al acesteia din urmă în procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor 2016/4081 privind compatibilitatea cu dreptul Uniunii Europene a reglementării naționale care privește serviciul prestat de magistrații onorifici, precum și răspunsul Italiei;
- anularea deciziei implicite din 15 martie 2023 a Comisiei Europene prin care a fost respinsă cererea de confirmare a deciziei explicite și prin care precizează că nu este în măsură, din motive administrative, să răspundă la cererea de confirmare și că nu poate indica dacă și când ar fi existat un răspuns explicit;
- obligarea Comisiei Europene, în caz de opoziție, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe admisibilitatea acțiunii. Reclamanții acționează în exercitarea unui drept general al cetățenilor Uniunii la transparența actelor instituțiilor pentru a obține informațiile necesare, astfel cum este garantat tuturor cetățenilor Uniunii prin Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁽¹⁾. Cunoașterea conținutului scrisorii de punere în întârziere complementare și a răspunsului Italiei ar oferi, totodată, reclamanților posibilitatea să beneficieze în concret de dreptul la informare prin aceea că vor cunoaște, după aproape șapte ani, motivele pentru care Comisia nu a emis încă niciun aviz motivat. Comisia a adoptat mai întâi o decizie explicită de respingere a cererii de acces la 27 ianuarie 2023, apoi o decizie implicită de refuz la 15 martie 2023, în care a arătat că, din motive administrative, nu era în măsură să răspundă la cererea de confirmare a deciziei din 27 ianuarie 2023 și că nu știe dacă și când va răspunde. Deciziile implicite care constituie un refuz implicit în sensul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unei acțiuni în fața Tribunalului.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor în materie de acces la actele instituțiilor Uniunii Europene prevăzute la articolul 1 al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prevăzut la articolul 1 și la articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – existența unui interes general de acces la scrisoarea de punere în întârziere complementară din 15 iulie 2022.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare a actelor instituțiilor europene. Principiile în materie de motivare au fost încălcate, întrucât Comisia nu a formulat decât indicații foarte generale și stereotipe cu privire la motivele pentru care divulgarea scrisorii de punere în întârziere complementare din 15 iulie 2022 și a răspunsului Italiei ar aduce atingere „climatului de încredere” menționat, și a răspuns prin intermediul unui formular stereotip în care au fost inserate puține indicații care să le permită reclamanților și Tribunalului să efectueze un control real al legalității motivelor refuzului. Acest refuz nu este motivat suficient, mai ales în ceea ce privește cauzele care ar fi împiedicat o divulgare cel puțin parțială a actelor, având în vedere că scrisoarea complementară a fost deja difuzată în parte prin pachetul de încălcări din 15 iulie 2022, chiar dacă nu permite înțelegerea conținutului și a motivelor obiecțiunilor suplimentare formulate împotriva Italiei.

Decizia explicită din 27 ianuarie 2023 care conține refuzul de acces atacat nu indică în mod clar motivele pe care se întemeiază, temeiul lor juridic, condițiile de fapt și modul în care diferitele interese pertinente au fost luate în considerare. Acest refuz afectează exercitarea drepturilor prevăzute la articolele 17 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu consecința că, având în vedere că actul adoptat impune reclamanților limitarea unui drept recunoscut de tratat și aduce atingere acestor drepturi, motivarea trebuie să fie mai riguroasă, mai precisă și mai punctuală pentru a evidenția în mod clar alegerile efectuate. Decizia implicită din 15 martie 2023 este complet lipsită de motivare și face trimitere *sine die* la decizia Comisiei.

Refuzul accesului la documentele vizate este cu atât mai nejustificat cu cât scrisoarea de punere în întârziere complementară din 15 iulie 2022 este publicată în mod informal pe o pagină de Facebook la care sunt înscrise mii de magistrați onorifici.

⁽¹⁾ JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76.

Acțiune introdusă la 30 mai 2023 – Hexal/Comisia

(Cauza T-299/23)

(2023/C 261/54)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Hexal AG (Holzkirchen, Germania) (reprezentant: A. Meier, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea, îndreptată împotriva Deciziei de punere în aplicare a Comisiei din 2 mai 2023 [C(2023) 3067 (final)] de modificare a autorizației de introducere pe piață acordate prin Decizia C(2014) 601 final pentru „Tecfidera – fumarat de dimetil”, medicament de uz uman, se întemeiază pe două motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta invocă o încălcare vădită a articolului 14 alineatul (11) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 ⁽¹⁾ întrucât aprobarea noii indicații terapeutice pentru Tecfidera nu a fost obținută în primii opt ani care au urmat obținerii autorizației, ci doar la o dată ulterioară.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta invocă o eroare vădită de apreciere în interpretarea Hotărârii Curții în cauzele conexe C-438/21 P-C-440/21 P ⁽²⁾ și arată că, în consecință, Comisia a concluzionat în mod eronat că Tecfidera nu se încadra în autorizația completă de introducere pe piață a Fumaderm.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor la nivelul Uniunii privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și de înființare a unei Agenții Europene pentru Medicamente (JO 2004, L 136, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 83).

⁽²⁾ Hotărârea din 16 martie 2023, Comisia și alții/Pharmaceutical Works Polpharma, C-438/21 P-C-440/21 P, EU:C:2023:213.

Acțiune introdusă la 30 mai 2023 – Red Bull și alții/Comisia

(Cauza T-306/23)

(2023/C 261/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria), Red Bull France SASU (Paris, Franța) și Red Bull Nederland BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentate de: H. Wollmann, F. Urlesberger, J. Schindler și F. Dethmers, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de inspecție a Comisiei C-(2023) 1689 final din 8 martie 2023;
- anularea oricărei măsuri ordonate de Comisie în cadrul inspecției; în special, Tribunalul ar trebui să declare inadmisibilă continuarea inspecției și să oblige Comisia să restituie toate copiile documentației pe care această autoritate le-a efectuat și ridicat în cadrul inspecției, precum și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe caracterul vădit nefondat al deciziei de inspecție

Articolul 1 din decizia de inspecție trebuie anulat întrucât afirmațiile cuprinse în acesta sunt vădit nefondate. Chiar presupunând că premisele factuale ale Comisiei erau corecte (*quod non*), ele nu ar constitui o încălcare a articolului 101 sau a articolului 102 TFUE în lumina jurisprudenței Curții, a propriilor orientări ale Comisiei și a informațiilor aflate la dispoziția publicului care au fost accesibile și Comisiei înainte ca aceasta să adopte decizia de inspecție.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe caracterul insuficient al indiciilor pentru adoptarea deciziei de inspecție

La momentul adoptării deciziei, Comisia nu pare să fi avut suficiente indicii ale unui comportament anticoncurențial care să justifice o inspecție.

3. Al doilea motiv, întemeiat pe un viciu de motivare și pe lipsa de precizie a deciziei de inspecție

Articolul 1 din decizia de inspecție ar trebui să fie anulat întrucât nu este suficient de motivat și conține o descriere extrem de amplă și de imprecisă a obiectului inspecției, ceea ce nu permite reclamantelor să recunoască, în mod neechivoc, obligațiile lor de cooperare în cadrul inspecției.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principului proporționalității

Articolul 1 din decizia de inspecție și deciziile subsecvente legate de aceasta, pe care Comisia le-a adoptat în cursul investigației, ar trebui să fie anulat pentru motivul încălcării principiului proporționalității. Acest lucru este valabil în special în ceea ce privește continuarea inspecției la sediul din Bruxelles al pârâtei, dispusă de Comisie pentru o perioadă nelimitată, ceea ce interferează excesiv cu drepturile reclamantelor.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură și a dreptului la apărare

Comisia nu s-a asigurat că autoritățile competente din Austria vor avea la dispoziție toate mijloacele de a-și exercita competența de control asupra respectării drepturilor fundamentale ale reclamantelor în timpul inspecției. Procedând astfel, Comisia a încălcat dispozițiile fundamentale de procedură și a adus atingere dreptului la apărare al reclamantelor. În plus, Comisia a încălcat dreptul reclamantelor la asistență juridică, drept care este protejat de Carta drepturilor fundamentale.

Acțiune introdusă la 5 iunie 2023 – Aliud Pharma/Comisia

(Cauza T-309/23)

(2023/C 261/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Aliud Pharma GmbH (Laichingen, Germania) (reprezentant: P. von Czettritz, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea, care vizează articolele 1, 2 și 3 din Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 2 mai 2023, [C(2023)3067 (final)] de modificare a autorizației pentru medicamentul de uz uman „Tecfidera – fumarat de dimetil” acordate prin Decizia C(2014) 601 final, se întemeiază pe două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe un abuz de putere la interpretarea Hotărârii pronunțate în cauzele conexe C-438/21 P à C-440/21 P (¹).

În această hotărâre, Curtea a examinat numai evaluarea efectuată de Committee for Medicinal Products for Human Use (Comitetul pentru Medicamente de Uz Uman) (CHMP) din anul 2013 și decizia Comisiei din 30 ianuarie 2014. Între timp, există însă o nouă evaluare științifică din 11 noiembrie 2021 efectuată de CHMP asupra a două substanțe conținute în medicament, evaluare de care Curtea nu a ținut seama deloc la examinarea chestiunii dacă decizia EMA din 30 iulie 2018 de respingere a validării cererii era motivată. Pe baza acestui raport de evaluare, este însă clar că o substanță nu este un principiu activ, ci doar un excipient, astfel încât medicamentul intră sub incidența aprobării generale din cadrul primei autorizații.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere la acordarea unui an suplimentar de protecție a introducerii pe piață în conformitate cu articolul 14 alineatul (11) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 ⁽²⁾.

Articolul 14 alineatul (11) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 prevede că aprobarea unei noi indicații terapeutice care aduce un beneficiu clinic semnificativ în comparație cu terapiile existente trebuie să intervină în primii opt ani după acordarea autorizației inițiale, ceea ce nu este valabil în situația dată întrucât prima autorizație a fost acordată la 30 ianuarie 2014, iar noua indicație a fost aprobată abia la 13 mai 2022. Așadar, condiția prealabilă pentru prelungirea cu un an a protecției introducerii pe piață în conformitate cu articolul 14 alineatul (11) din Regulamentul (CE) nr. 726/2004 nu este îndeplinită.

⁽¹⁾ Hotărârea din 16 martie 2023, Comisia și alții/Pharmaceutical Works Polpharma (C-438/21 P-C-440/21 P, EU:C:2023:213).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente (JO 2004, L 136, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 83).

Acțiune introdusă la 7 iunie 2023 – Naturgy Energy Group/EUIPO – Global Power Service (gps global power service)

(Cauza T-312/23)

(2023/C 261/57)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Naturgy Energy Group, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: J. Mora Cortés, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Global Power Service SpA (Verona, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene gps global power service – Cererea de înregistrare nr. 18 001 007

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 1 martie 2023 în cauza R 505/2022-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea/revocarea deciziei atacate în măsura în care a fost respinsă calea de atac R 505/2022-4, precum și conferirea în totalitate a mărcii în litigiu pentru toate produsele și serviciile solicitate;
- obligarea EUIPO și a intervenientei (în cazul în care se înfățișează și intervine în prezenta acțiune) la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura în fața Departamentului Operațiuni și în fața Camerei a patra de recurs a EUIPO.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 8 iunie 2023 – Adeva/EUIPO – Sideme (MAISON CAVIST.)**(Cauza T-313/23)**

(2023/C 261/58)

*Limba în care a fost depusă cererea introductivă: franceza***Părțile**

Reclamantă: Adeva (Mitry-Mory, Franța) (reprezentant: S. Drillon, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Société Industrielle d'Équipement Moderne SA (Sideme) (Levallois-Perret, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală MAISON CAVIST. – marca Uniunii Europene nr. 18 293 519

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 31 martie 2023 în cauza R 1623/2022-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, în măsura în care a respins acțiunea formulată de societatea Adeva;
- respingerea în totalitate a cererii de declarare a nulității mărcii Uniunii Europene MAISON CAVIST. Nr. 18 293 519 prezentate de Sideme.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 8 iunie 2023 – Tiendanimal/EUIPO (CRIADORES)**(Cauza T-314/23)**

(2023/C 261/59)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Tiendanimal Comercio Electronico de Articulos para Mascotas, SL (Malaga, Spania) (reprezentant: T. González Martínez, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative CRIADORES – cererea de înregistrare nr. 18 186 334

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 27 martie 2023 în cauza R 798/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- autorizarea înregistrării mărcii contestate în clasele 5 și 31;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 9 iunie 2023 – Pfriem/EUIPO – U-Control (UC)

(Cauza T-316/23)

(2023/C 261/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Hanns Pfriem (Schweinfurt, Germania) (reprezentant: M. Pütz-Poulalion, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: U-Control Srl (Torrile, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative UC – Înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 569 179

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 16 martie 2023 în cauza R 1404/2022-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea în totalitate a opoziției nr. B3146448 și respingerea cererii contestate pentru toate produsele și serviciile contestate;
cu titlu subsidiar,
trimiterea cauzei spre rejudecare la camera de recurs.
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.

Motivele

- încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- încălcarea articolului 27 alineatul (2) coroborat cu articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2018/625;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 33 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 12 iunie 2023 – J&B/EUIPO – Ergün (J&B BRO)**(Cauza T-318/23)**

(2023/C 261/61)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: J&B Ltd (Road Town, Insulele Virgine Britanice) (reprezentanți: C. Thomas și B. Reiter, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Engin Ergün (Solingen, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative „J&B BRO” – cererea nr. 18 310 846

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 12 aprilie 2023 în cauza R 2012/2022-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea opoziției;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 12 iunie 2023 – The Not Company/EUIPO (NOT MILK)**(Cauza T-320/23)**

(2023/C 261/62)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: The Not Company SpA (Santiago, Chile) (reprezentanți: I. Valdelomar Serrano, J. Rodríguez-Fuensalida y Carnicero, P. Ramells Higuera, A. Figuerola Moure, și P. Muñoz Moreno, abogados)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cererea de marcă figurativă a Uniunii Europene NOT MILK – cererea de înregistrare nr. 18 508 169

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 28/03/2023 în cauza R 2233/2022-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că a avut loc o aplicare eronată în decizia atacată a articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- anularea deciziei atacate;
- continuarea procedurii privind marca în litigiu pentru clasele 29 și 32, și admiterea acesteia.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea principiilor egalității de tratament și bune administrări.

Acțiune introdusă la 12 iunie 2023 – VN/Comisia

(Cauza T-322/23)

(2023/C 261/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: VN (reprezentanți: A. Champetier și S. Rodrigues, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și fondată;
în consecință:
 - anularea deciziei Comisiei din 4 august 2022, înlocuită ulterior prin decizia din 8 septembrie 2022, privind plata integralității alocațiilor familiale mamei fiului reclamantului începând cu 1 septembrie 2015;
 - anularea deciziei Comisiei din 8 septembrie 2022, cu excepția deciziei subsidiare de a plăti reclamantului alocațiile școlare pentru fiul său;

- prin urmare, conform principiului potrivit căruia Curtea nu poate adresa somații instituțiilor, plata sumei corespunzătoare reclamantului (alocația pentru creșterea copilului, alocația pentru locuință, alocația preșcolară din 1 septembrie 2015 până la 31 august 2016);
- în mod retroactiv, pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 2015 și iunie 2023 (cu precizarea că administrația a plătit deja alocațiile respective reclamantului timp de cinci luni, între aprilie 2015 și septembrie 2015 inclusiv);
- și majorată cu dobânzile scurse din noiembrie 2015, la rata dobânzii anuale medii compuse egală cu rata dobânzii publice a BCE pentru anul 2022;
- și pentru viitor, începând cu iulie 2023;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei Comisiei din 2 martie 2023 de respingere a reclamației reclamantului din 4 noiembrie 2022;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o încălcare a articolelor 1 și 2 din anexa VII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene, pe erori vădite de apreciere în aplicarea acestor articole ținând seama de lipsa unei hotărâri judecătorești care să încredințeze îngrijirea fiului reclamantului mamei sale.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o încălcare a principiului încrederii legitime.

Acțiune introdusă la 13 iunie 2023 – J. García Carrión/EUIPO – Calipso (LimoLife)

(Cauza T-324/23)

(2023/C 261/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: J. García Carrión, SA (Jumilla, Spania) (reprezentant: J. Mora Cortés, abogado)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Calipso SRL (Afumați, România)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cererea de marcă a Uniunii Europene verbală „LimoLife” – Cererea de înregistrare nr. 18 352 014

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 7 martie 2023 în cauza R 1258/2022-1

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, în măsura în care admite cererea în cauza R 1258/2022-1 și respinge opoziția nr. B 3 142 838, admitând cererea privind marca în litigiu pentru toate produsele contestate;
- obligarea EUIPO și a intervenientei (dacă aceasta participă și intervine în prezenta procedură) la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurilor în fața departamentului „Operațiuni” și a camerei întâi de recurs a EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2023 – QZ/BEI**(Cauza T-569/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 261/65)

Limba de procedură: engleza

Președinta Camerei a zecea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 451, 28.11.2022.

RECTIFICĂRI**Rectificare la comunicarea din Jurnalul Oficial în cauza T-302/22**

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 276 din 18 iulie 2022)

(2023/C 261/66)

Comunicarea în JO în cauza T-302/22, Vinokurov/Consiliul, se va citi după cum urmează:

Acțiune introdusă la 23 mai 2022 – Vinokurov/Consiliul

(Cauza T-302/22)

(2022/C 276/21)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Alexander Semenovitch Vinokurov (Moscova, Rusia) (reprezentanți: É. Épron și J. Choucroun, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni în anulare admisibilă și întemeiată;
- anularea în parte a Deciziei (PESC) 2022/397 a Consiliului din 9 martie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ⁽¹⁾, în ceea ce îl privește pe domnul Alexander Vinokurov;
- anularea în parte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/396 al Consiliului din 9 martie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ⁽²⁾, în ceea ce îl privește pe domnul Alexander Vinokurov;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurii;
- rezervarea în favoarea reclamantului a oricăror altor drepturi, sume datorate, mijloace și acțiuni.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe lipsa unor motive întemeiate în mod suficient de precis și de concret în susținerea actului care lezează. În susținerea acestui motiv, reclamantul arată în special că motivele Consiliului se raportează la sectoare de activitate, în timp ce criteriile vizate în Decizia PESC 2022/397 nu vizează decât anumite persoane. Reclamantul invocă de asemenea lipsa de precizie în ceea ce privește criteriul referitor la furnizarea de venituri substanțiale și faptul că utilizarea motivelor nu corespunde niciunui criteriu pertinent invocat de Consiliu. În sfârșit, reclamantul apreciază că motivul referitor la susținerea sau la punerea în aplicare a unor acțiuni sau politici diferă de criteriul pertinent care este sprijinul „material sau financiar” pentru guvernul Federației Ruse.
2. Al doilea motiv întemeiat pe eroarea vădită de apreciere pe care ar fi săvârșit-o Consiliul în raport cu criteriile pertinente utilizate de acesta, și anume în special susținerea materială sau financiară a factorilor de decizie ruși, obținerea unui avantaj din partea guvernului Federației Ruse sau furnizarea unei surse substanțiale de venituri acestui guvern.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, pentru motivul că extinderea criteriilor de includere permit în prezent sancționarea unor persoane fără legătură cu situația din Ucraina. Astfel, se invocă faptul că Consiliul vizează furnizarea de către anumite sectoare de activități de surse substanțiale de venituri, dar nu examinează nici cota de piață a reclamantului în aceste sectoare, nici deținerea de capital a reclamantului în întreprinderile menționate.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a protecției jurisdicționale efective a reclamantului.

-
- (¹) Decizia (PESC) 2022/397 a Consiliului din 9 martie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 80, p. 31).
- (²) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/396 al Consiliului din 9 martie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 80, p. 1).
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO